Incipit elleaddabarim qui
deuteronomiū ꝑnotatur.

Ca. p̄mū.

Hec ſūt verba que lo
cutus ē moyſes ad
oēm iſrl̄ trans ior
danē in ſolitudine
cāpeſtri cōtra mare
rubrū inter pharan ⁊ thofel ⁊ la
ban ⁊ aſeroth vbi auri eſt pluri
mū vndecim dieb⁹ de oreb p viaꝫ
montis ſeir vſq₃ cadeſbarne Qua
drageſimo āno vndecimo menſe
prima die mēſis locut⁹ ē moyſes
ad filios iſrl̄ oīa que ꝑcepat illi
dñs ut dicēt eis poſtq̄ ꝑcuſſit ſe
on regē amorreorū q̄ habitauit i
eſebon ⁊ og regē baſan q̄ manſit
in aſeroth ⁊ in edrai trās iorda
nē i terra moab Cepitq₃ moyſes
explanare legeꝫ ⁊ dicere. Dñs de⁹
noſter locut⁹ ē ad nos i oreb di
cēs. Sufficit vobis q̄ in hoc mōte
māſiſtis. Reuertimini ⁊ venite ad
montē amorreoꝝ ⁊ ad cetera q̄ ei
ꝓxima ſūt cāpeſtria atq₃ mōtana
⁊ humiliora loca contra meridi
em ⁊ iuxta litus maris terrā cha
naneoꝝ ⁊ libani vſq₃ ad flumen
magnū eufraten. Et inq̄t tradidi
vob. Ingredimini et poſſidete eaꝫ
ſup qua iurauit dñs patrib⁹ ve
ſtris abrahā yſaac ⁊ iacob ut da
ret illaꝫ eis ⁊ ſemini eoꝝ poſt eos
Dixitq₃ vob i illo tēpore Nō poſſuꝫ
ſolus ſuſtinere vos q2 dñs deus
vr̄ multiplicauit vos et eſtis ho
die ſic̄ ſtelle celi plurimi. Dñs de
us patrū veſtroꝝ addat ad hūc
numerū multa milia ⁊ benedicat
vob ſic̄ locutus ē. Nō valeo ſol⁹
negocia vr̄a ſuſtinere ⁊ pōdus ⁊
iurgia. Date ex vobis viros ſapi
entes ⁊ gnaros quoꝝ ꝯuerſacō
ſit ꝓbata in tribub₃ veſtris ut po
nā eos vob p̄ncipes Tūc reſpon
diſtis m̄ Bona res ē quā vis face
re. Tuliq₃ de tribub⁹ vr̄is viros
ſapiētes ⁊ nobiles ⁊ ꝯſtitui eos
p̄ncipes tribunos ⁊ cēturiones ⁊
⁊ quinq̄genarios ac decanos q̄
docerent vos ſingula ꝑcepiq₃ eis
dicēs. Audite illos ⁊ qđ iuſtū eſt
iudicate. Siue ciuis ſit ille ſiue pe
regrin⁹ nulla erit diſtātia pſona
rū. Ita puū audietis ut magnuꝫ
nec accipietis cuiuſq̄ pſonaꝫ q2
dei iudiciū ē. Qđ ſi difficile vobis
viſū aliqđ fuerit referte ad me ⁊
ego audiaꝫ. Precepiq₃ omīa q̄ fa
cere deberetis. Profectiq₃ de oreb
trāſiuimus p heremū terribilem
⁊ maximā ſolitudineꝫ quā vidi
ſtis p viā montis amorrei ſic̄ pre
cepat dñs deus nr̄ nobis. Cūq₃
veniſſem⁹ in cadeſbarne dixi vob
Veniſtis ad mōtē amorrei queꝫ
dñs de⁹ veſter datur⁹ ē vob Vide
terraꝫ quā dñs de⁹ tuus dabit ti
bi. Aſcēde ⁊ poſſide eam ſic̄ locut⁹
ē dñs deus noſter patribus tuis
Noli timere nec quicq̄ paueas.
Et acceſſiſtis ad me oēs atq₃ di
xiſtis. Mittam⁹ viros q̄ cōſiderēt
terraꝫ ⁊ renūtiēt p qđ iter debea
mus aſcēdere ⁊ ad quas pgere ci
uitates. Cūq₃ m̄ ſmo placuiſſet
miſi ex vob duodecim viros ſin
gulos de tribub⁹ ſuis. Qui cū per
rexiſſent ⁊ aſcendiſſent in mōta
na venerūt vſq₃ ad vallē botri et
cōſiderata terra ſumētes de fructi
bus ei⁹ ut oſtēderēt vbertateꝫ attu
lerunt ad nos atq₃ dixerūt. Bona

eſt terra quã dñs deꝰ noſter da
turus eſt nobis Et noluiſtis aſcẽ
dere ſed increduli ad ſermõez dei
nr̃i murmuraſtis ĩ tabernacul' ve
ſtris atq; dixiſtis. Odit nos dñs ⁊
idcirco eduxit nos de terra egip
ti ut traderet nos in manu amor
rei atq; deleret. Quo aſcẽdemꝰ. Nũ
cij terruerũt cor nr̃m dicentes Ma
xima multitudo eſt ⁊ nobis ſtatu
ra ꝓcerior. Urbes magne ⁊ ad ce
lũ uſq; munite. Filios enachim
vidimꝰ ibi. Et dixi voƀ nolite me
tuere nec timeatis eos. Dñs deus
qui ductor eſt nr̄ ꝓ vobis ipſe pug
nabit ſicut fecit in egipto cũctis
videntibꝰ ⁊ in ſolitudine ipſi vidi
ſtis. Portauit te dñs deꝰ tuꝰ ut ſo
let homo geſtare paruulũ filiũ ſu
um in õni via ꝑ quã ambulaſti
donec veniretis ad locũ iſtum. Et
nec ſic quidẽ credidiſtis dño deo
veſtro q̃ preceſſit vos in via ⁊ me
tatus eſt locũ in quo tentoria fi
gere deberetis: nocte oſtẽdens voƀ
iter ꝑ ignẽ ⁊ die ꝑ columnã nubis
Cũq; audiſſet dñs vocẽ ſmonũ ve
ſtrorũ iratus iurauit ⁊ ait. Nõ vi
debit quiſpiã de hominibꝰ gñacõ
nis huiꝰ peſſime terrã bonã quã
ſub iuramento pollicitus ſũ patribꝫ
veſtris ꝑter caleph filiũ iephone
Ipſe enĩ videbit eam ⁊ ipſi dabo
terrã quã calcauit ⁊ filijs eiꝰ. q2
ſecutus eſt dñm. Nec miranda in
dignacõ in populũ cũ mihi q̃ ira
tus deꝰ ꝓpter vos dixerit. Nec tu in
gredieris illuc ſꝫ ioſue filiꝰ nun mi
niſter tuꝰ ipſe intrabit ꝓ te. Hũc
exhortare ⁊ robora ⁊ ipſe ſorte ter
rã diuidet iſrl'. Paruuli vr̃i de qui
bꝰ dixiſtis q2 captiui ducerent et

filij q̃ hodie boni ac mali ignorãt
diſtãtiã ipſi ingredient̃ ⁊ ipſis dabo
terrã ⁊ poſſidebũt eã. vos ãt reũ
timĩ ⁊ abite in ſolitudinẽ ꝑ viã
maris rubri. Et r̃ndiſtis m̃. Pecca
uimꝰ dño Aſcẽdemꝰ ⁊ pugñbimus
ſic ꝑcepit dñs deꝰ nr̄. Cũq; inſtru
cti armis ꝑgeretis ĩ montẽ ait m̃
dñs. Dic ad eos. Nolite aſcẽdere
neq; pugnetis Non enĩ ſũ vobiſcũ
ne cadatis corã inimicis nr̃is. Lo
cutus ſũ ⁊ nõ audiſtis ſꝫ aduerſã
tes imꝑio dñi ⁊ tumẽtes ſuꝑbia
aſcendiſtis in mõtẽ. Itaq; egreſ
ſus amorreꝰ q̃ habitabat ĩ monti
bꝰ ⁊ obuiã veniẽs ꝑſecutus ẽ voſ
ſicut ſolent apes ꝑſeq̃ ⁊ cecidit de
ſeir uſq; horma. Cũq; reuerſi plo
raretis corã dño nõ audiuit vos
nec voci vr̃e voluit acq̃eſcẽ. Sedi
ſtis ergo ĩ cãdeſbarne multo tꝑe
Profectiq; inde veni ¶ Ca. ij.
mꝰ ĩ ſolitudinẽ q̃ ducit ad
mare rubrũ ſicut mihi dixerat do
minꝰ ⁊ circuiuimꝰ montẽ ſeir lon
go tꝑe Dixitq; dñs ad me. Suffi
cit vobis circuire mõtẽ iſtũ: ite cõ
tra aq̃lonẽ ⁊ populo p̃cipe dicẽs
Tranſibitis ꝑ terminos fratrũ
vr̃orũ filiorũ eſau qui habitant
in ſeir ⁊ timebunt vos. Videte ꝰ
diligẽter ne moueamini cõtra eos
Neq; enĩ dabo vobis de terra eorũ
quãtum poteſt vniꝰ pedis calcare
veſtigiũ. q2 in poſſeſſionẽ eſau de
di mõtẽ ſeir. Cibos emetis ab eis
pecunia ⁊ comedetis aquã emptã
haurietis ⁊ bibetis. Dñs deꝰ tuus
bñdixit tibi in õni ope manuũ
tuarũ. Nouit iter tuũ q̃mõ trãſieris
ſolitudinẽ hanc magnã ꝑ q̃dra
ginta ãnos habitãs tecum dñs

deus tuus ⁊ nihil tibi defuit Cum
ꝗ̄ tranſiſſemus fratres nr̄os fili
os eſau qui habitabāt ī ſeir per
viam campeſtrem de helath et de
aſiongaber venimus ad iter qđ
ducit in deſertum moab Dixitq̄
dn̄s ad me Nō pugnes ꝯtra mo
abitas nec ineas aduerſus eos
preliū Nō enim dabo tibi quicꝗ̄
de terra eorū quia filijs loth tra
didi ar ī poſſeſſionē Emim primi
fuerunt habitatores eius ꝑplus
magnus et validus ⁊ tam excel
ſus vt de enachim ſtirpe quaſi gi
gātes crederenť ⁊ eſſent ſiles fili
orū enachim Deniq̄ moabite ap
pellāt eos emim In ſeir āt prius
habitauerūt horim q̊bus expul
ſis atq̄ deletis habitauerūt filij
eſau ſicut fecit iſrl' in terra poſſeſ
ſionis ſue quā dedit illi dn̄s Sur
gētes ergo vt trāſirem⁹ torrentē
zareth venim⁹ ad eū Temp⁹ au
tē quo ambulauim⁹ de cadeſbar
ne vſq̄ ad tranſitū zareth trigin
ta et octo ānorū fuit donec conſu
mereť omnis ꝯgregatio hoīm bel
latorū de caſtris ſicut iurauerat
dn̄s cuius manus fuit aduerſus
eos vt interirēt de caſtrorū medio
Poſtꝗ̄ aūt vniuerſi ceciderūt pu
gnatores locut⁹ ē dn̄s ad me di
cēs Tu trāſibis hodie terminos
moab vrbē noīe ar et accedes in
vicinia filiorū ammon Caue ne
pugnes cōtra eos nec mouearis
ad ꝑlium Nō enī dabo tibi de ter
ra filiorū ammon qꝛ filijs loth de
di eā ī poſſeſſionē Terra gigātū
reputata ē et in ipſa olim habita
uerūt gigātes quos āmonite vo
cāt zommim ꝑpl's magn⁹ ⁊ mul
tus ⁊ ꝓcere longitudinis ſic̄ ena
chim q̊s deleuit dn̄s a facie eorū
et fecit illos habitare ꝓ eis ſicut
fecerat filijs eſau q̄ habitāt ī ſeir
delens horreos et terrā eorū illis
tradēs quā poſſident vſq̄ in pn̄s
Eueoſq̄ qui habitabāt ī aſerim
vſq̄ gazam capadoces expulerūt
q̄ egreſſi de capadocia deleuerunt
eos et habitauerūt ꝓ illis. Sur
gite tranſite torrentē arnon. Ecce
tradidi in manu tua ſeon regem
eſebon amorreū et terrā ei⁹ incipe
poſſidere et ꝯmitte aduerſus eum
preliū Hodie incipiā mittere ter
rorē atq̄ formidinē tuā in ꝑplos
q̄ habitant ſub omni celo vt au
dito nomīe tuo paueāt et in mo
rem parturientiū ꝯtremiſcāt ⁊ do
lore teneanť Miſi ergo nūcios de
ſolitudine cademoth ad ſeon re
gem eſebon v̊bis pacificis dicēs
Tranſibim⁹ ꝑ terrā tuā publica
gͣdiemur via Non declinabimus
neq̄ ad dexterā neq̄ ad ſiniſtrā.
alimēta ꝑcio vende nob' vt veſca
mur aquā pecunia tribue ⁊ ſic bi
bemus Tantū ē vt nobis ꝯcedas
tranſitū ſicut fecerūt filij eſau qui
habitāt in ſeir et moabite q̄ ha
bitant ī ar donec veniam⁹ ad ior
danē et tranſeam⁹ ad terrā quā
dn̄s de⁹ noſter datur⁹ eſt nobis
Noluitq̄ ſeon rex eſebon dare no
bis tranſitū qꝛ indurauerat dn̄s
deus tu⁹ ſpiritū eius. et obfirma
uerat cor illius ita vt traderetᷣ in
manus tuas ſicut nūc vides. Dix
itq̄ dn̄s ad me. Ecce cepi tibi tra
dere ſeon ⁊ terrā eius incipe poſſi
dere eā. Egreſſuſq̄ eſt ſeon obuiā
nobis cū omī ꝑplo ſuo ad ꝑliū

in iaſa et tradidit eū dñs deꝰ no
ſter nobis pcuſſimꝰqꝫ eū cū filijs
ſuis ⁊ ōni populo ſuo: cūctaſqꝫ vr
bes i tēpore illo cepimꝰ interfectis
habitatoribꝰ eaꝝ viris ac mulie
ribꝰ ⁊ paruulis. Nō reliqmꝰ in eis
quicq̄ abſqꝫ iumentis q̄ in par
tē venere p̄dantium ⁊ ſpolijs vrbi
um quas cepimꝰ ab aroer que ē
ſup ripam torrentis arnō oppido
qđ in valle ſitū eſt vſqꝫ galaad.
Nō fuit vicus ⁊ ciuitas que nr̄as
effugeret manꝰ. Omēs tradidit
dñs deꝰ noſter nobis abſqꝫ terra
filioꝝ āmon ad quā non acceſſi
mꝰ ⁊ cūctis que adiacēt torrēti ie
boc: ⁊ vrbibꝰ mōtanis vniuerſis
qꝫ locis a quibꝰ nos ꝓhibuit do
minꝰ deꝰ noſter. ¶ Ca. iij.
ITaqꝫ conūſi aſcendimꝰ p iter ba
ſan. Egreſſuſqꝫ eſt og rex baſan
in occurſuꝫ nobis cū populo ſuo
ad bellandū in edrai: dixitqꝫ do
minꝰ ad me. Ne timeas eū q2 i ma
nu tua traditꝰ eſt cū ōni populo
ac terra ſua: faciesqꝫ ei ſic feciſti
ſeon regi amorreoꝝ qui hītauit i
eſebon. Tradidit ergo dñs deus
noſter in manibꝰ nr̄is etiā og re
gem baſan et vniuerſū populuꝫ
eius: pcuſſimꝰqꝫ eos vſqꝫ ad int
necōem vaſtantes cūctas cīitates
illiꝰ vno tēpe. Non fuit oppidum
qđ nos effugeret. Sexaginta vr
bes ōneꝫ regiōeꝫ argob regni og
in baſan. Cūcte vrbes erāt mūite
muris altiſſimis portiſqꝫ ⁊ vectibꝫ
abſqꝫ oppidis innūeris q̄ nō ha
bebāt muros. Et deleuimꝰ eos ſic
feceramꝰ ſeon regi eſebon diſperdē
tes ōnem ciuitatē viroſqꝫ ac muli
eres ⁊ paruulos. iumenta autē ⁊
ſpolia vrbiū diripuimꝰ. Tulimꝰ
qꝫ illo in tēpe terrā de manu duo
rū regum amorreorū qui erāt trāſ
iordanē a torrente arnō vſqꝫ ad
montē hermon quē ſydonij ſariō
vocant ⁊ amorrei ſanir: ōnes ciui
tates que ſite ſūt in planicie ⁊ vni
uerſā terrā galaad ⁊ baſan vſqꝫ
ſelcha ⁊ edrai ciuitates regni og
in baſan. Solus q̄ppe og rex ba
ſan reſtiterat de ſtirpe gygātum.
Mōſtratꝰ lectꝰ eius ferreꝰ q̄ eſt in
rabath filiorū āmon: nouē cubi
tos habens lōgitudinis ⁊ q̄tuor
latitudinis ad menſurā cubiti vi
rilis manꝰ. Terrāqꝫ poſſedimꝰ tē
pe illo ab aroer q̄ eſt ſup ripam
torrentis arnō: vſqꝫ ad mediam
parteꝫ montis galaad. Et ciuita
tes illiꝰ dedi ruben ⁊ gad. reliquā
aūt partē galaad ⁊ ōnem baſā
regni og tradidi medie tribui ma
naſſe oēꝫ regionē argob. Cūcta
baſan vocatꝰ terra gygātū. Iair fi
liꝰ manaſſe poſſedit oēꝫ regioneꝫ
argob vſqꝫ ad termios geſſuri ⁊
machati. Vocauitqꝫ ex noīe ſuo
baſā anothiair. i. villas iair vſqꝫ
in p̄ntēꝫ diē. Machir qꝫ dedi gala
ad ⁊ tribubꝰ ruben ⁊ gad dedi de
terra galaad vſqꝫ ad torrētē arnō
mediū torrētis ⁊ finiū vſqꝫ ad tor
rentē ieboc q̄ eſt terminꝰ filioꝝ am
mō: ⁊ planiciē ſolitudinis atqꝫ ior
danē ⁊ terminos cēnereth vſqꝫ
ad mare deſerti qđ ē ſalſiſſimum
ad radices mōtis phaſga cōtra ori
entē. Precepiqꝫ vobis in tpe illo
dicēs. Dñs deꝰ vr̄ dat vobis terraꝫ
hāc in hereditatē expediti p̄cedite
frēs vr̄os filios iſrl̄ oēs viri robu
ſti abſqꝫ vxoribꝫ ⁊ paruulis atqꝫ iumētis

Noui eī ꝙ plura habeatiſ pecora
et in vrbib⁹ remanere debebunt
quas tradidi vobis donec reqͥem
tribuat dn̄s fratrib⁹ vr̄is ſicͭ vob
tribuit et poſſideāt etiā ipi terraꝫ
quā daturus ē eis trāſ iordanē
tūc reuťet vnuſquiſqꝫ in poſſeſſio
nem ſuā quā dedi vobis. Joſueqꝫ
in tpe illo precepi dicēs Oculi tui
viderūt que fecit dn̄s de⁹ nr̄ duo
bus hijs regib⁹ ſic faciet omīb⁹
regnis ad q̄ tranſiturus es. Ne ti
meas eos dn̄s enī de⁹ vr̄ pugna
bit ꝓ vobis Precatuſqꝫ ſū dn̄m ī
tēpore illo dicens Dn̄e de⁹ tu cepi
ſti oſtēdere ſeruo tuo magnitudi
nem tuā manūqꝫ fortiſſimā Neqꝫ
enī eſt alius de⁹ vel in celo vel in
terra qui poſſit facere opa tua. et
ꝯpari fortitudini tue Trāſibo igiť
et videbo terrā hāc optimā trāſ
iordanē et montē iſtū egregium
⁊ libanū Jratuſqꝫ ē dn̄s mihi ꝓp
ter vos nec exaudiuit me ſ3 dixit
mihi Sufficit tibi nequaq̄ vltra
loquaris de hac re ad me Aſcēde
cacumen phaſge et oculos tuos
circūfer ad occidentē et ad aq̄lo
nem auſtrūqꝫ ⁊ orientē ⁊ aſpice
Nec enī tranſibis iordanē iſtum
Precipe ioſue ⁊ corrobora eū atqꝫ
ꝯforta q̄a ipſe p̄cedet ppl'm iſtuꝫ
et diuidet eis terraꝫ quā viſurus
es. Manſimuſqꝫ in valle contra
phanumphogor ¶ Ca. iiij.
ET nūc iſrl' audi precepta ⁊
iudicia que ego doceo te vt
faciēs ea viuas et ingrediēs poſ
ſideas terrā quā dn̄s deus patrū
veſtroꝝ daturus eſt vobis. Non
addetis ad verbū q̄d vobiſ loqr
nec auferetis ex eo Cuſtodite mā
data dn̄i dei vr̄i que ego precipio
vobis Oculi vr̄i viderūt omnia q̄
fecit dn̄s ꝯtra beelphegor quō ꝯ
triuerit omnes cultores eius de me
dio vr̄i Vos autē qui adheretis
dn̄o deo vr̄o viuitis vniuſi vſqꝫ
in p̄ntem diem. Scitis ꝙ docueri
vos p̄cepta atqꝫ iuſticias ſicͭ mā
dauit mihi dn̄s deus me⁹ ſic faci
etis ea in tra quā poſſeſſuri eſtis
⁊ obſeruabitis ⁊ implebitis ope
Hec eſt enī vr̄a ſapientia ⁊ intel
lectus corā pplis vt audientes
vniuerſi p̄cepta hec dicāt. En po
pulus ſapiens ⁊ intelligēs gens
magna Nec ē alia natio tam grā
dis q̄ habeat deos appropinquā
tes ſibi ſicut deus noſter adeſt cū
ctis obſecrationib⁹ nr̄is Que eſt
enī alia gēs ſic indita vt habeat
cerimonias iuſtaqꝫ iudicia ⁊ vni
uerſā legē quā ego ꝓponā hodie
ante oculos vr̄os. Cuſtodi igiť
temetipm et animā tuā ſollicite
Ne obliuiſcaris v̄boꝝ q̄ viderunt
oculi tui ⁊ ne excidāt de corde tuo
cūctis dieb⁹ vite tue Docebis ea
filios ac nepotes tuos diem in q̄
ſtetiſti corā dn̄o deo tuo ī oreb qn̄
dn̄s locut⁹ ē mihi dicēs Congre
ga ad me ppl'm vt audiant ſmo
nes meos ⁊ diſcāt timere me om̄i
tēpore quo viuūt ī terra doceātqꝫ
filios ſuos Et acceſſiſtis ad radi
ces mōtis q̄ ardebat vſqꝫ ad celū
erātqꝫ in eo tenebre et nubes ⁊ ca
ligo. Locutuſqꝫ ē dn̄s ad vos de
medio ignis. Vocē verborū eius
audiſtis et formā penit⁹ nō vidi
ſtis Et oſtendit vobis pactū ſuū q̄d
precepit vt faceretis et decem ver
ba que ſcripſit in duab⁹ tabulis

lapideis. Mihiqꝫ mãdauit in illo
tēpe ut docerē vos cerimonias ⁊
iudicia q̄ facere deberetis in terra
quã poſſeſſuri eſtis. Cuſtodite
igitᷣ ſollicite aĩas vr̃as. Nõ vidi
ſtis aliquã ſimilitudinē in die q̄
locutus eſt vobis dñs in oreb de
medio ignis: ne forte decepti faci
atis vobis ſculptã ſimilitudinē
aut ymaginē maſculi vel femine
ſimilitudinē õnium iumentorũ
que ſunt ſup terrã vel auium ſub
celo volantiũ atqꝫ reptiliũ q̄ mo
uentur in terra: ſiue piſciũ qui ſb
terra morantur in aquis ne forte
oculis eleuatis ad celũ videas ſo
lem ⁊ lunam ⁊ õnia aſtra celi et
errore deceptus adores ea ⁊ colas
que creauit dñs deus tuꝰ in mini
ſteriũ cũctis gentibꝰ que ſub celo
ſunt. Vos autē tulit dñs ⁊ edux
it de fornace ferrea egipti ut habē
ret populũ hereditariũ ſicut eſt in
pñti die. Iratuſqꝫ ē dñs cõtra me
ꝓpter ſermões vr̃os ⁊ iurauit ut
nõ trãſirem iordanē nec ingrede
rer terrã optimã quã daturus ē
vobis. Ecce morior in hac humo:
nõ tranſibo iordanē. vos trãſibi
tis ⁊ poſſidebitis terrã egregiã.
Caue ne qñ obliuiſcaris pacti do
mini dei tui qđ pepigit tecũ ⁊ faci
as tibi ſculptã ſimilitudinē eorũ
que fieri dñs ꝓhibuit. Quia dñs
deus tuꝰ ignis ↄſumens eſt deus
emulator. Si genueritis filios ac
nepotes ⁊ morati fueritis in terra
deceptiqꝫ feceritis vobis aliquã ſi
militudinē patrantes malũ corã
domino deo vr̃o ut eũ ad iracũdiã
ꝓuocetis: teſtes inuoco hodie ce
lũ ⁊ terrã cito pituros vos eē de terra

quã trãſito iordãe poſſeſſuri eſtis
Nõ habitabitis ĩ ea lõgo tpe ſꝫ dele
bit vos dñs atqꝫ diſpget ĩ oẽs gē
tes: ⁊ remanebitis pauci in nacõi
bꝰ ad q̄s vos ducturꝰ eſt dñs. Ibi
qꝫ ſeruietis diis q̄ hominũ manu
fabricati ſunt: ligno ⁊ lapidi qui
non vidēt nõ audiunt non come
dunt nõ adorãtur. Cũqꝫ queſieris
ibi dominũ deũ tuum inuenies eũ
ſi tamē toto corde queſieris ⁊ tota
tribulacõne aĩe tue: poſtq̄ te in
uenerint õnia que ꝓdicta ſũt. No
uiſſimo autē tempe reuerteris ad
dñm deum tuũ ⁊ audies vocē eius
quia deꝰ miſericors dñs deus tuꝰ
eſt. Nõ dimittet te nec õnino de
lebit neqꝫ obliuiſcetᷣ pacti in quo
iurauit patribꝰ tuis. Interroga de
diebus antiq̄s qui fuerunt ante
te ex die quo creauit deus hoiem
ſuper terram a ſummo celi vſqꝫ
ad ſũmum eius: ſi facta eſt aliqñ
huiuſcemodi res aut vnq̄ cogni
tum eſt ut audiret populus vocē
domini loquentis de medio ignis
ſicut tu audiſti ⁊ vidiſti ſi fecit de
us ut ingrederetur et tolleret ſibi
gentem de medio nacõnum per
temptacões ſigna atqꝫ portenta
ꝑ pugnam ⁊ robuſtã manũ ex
tentũqꝫ brachiũ ⁊ horribiles viſi
ones. iuxta omnia que fecit ꝓ no
bis dominꝰ deus noſter in egipto
videntibus oculis tuis: ut ſcires q̄
niam dñs ipſe eſt deꝰ nõ eſt aliꝰ
preter vnũ. De celo te fecit audiē
vocē ſuã ut docerē te ⁊ in terra oſtē
dit tibi ignē ſuũ maximũ ⁊ audi
ſti v̄ba illiꝰ de medio ignis qꝛ di
lexit p̄res tuos ⁊ elegit ſemē eorũ
pꝰ eos. Eduxitqꝫ te p̄cedēs ĩ v̄tute

ſua magna ex egipto vt delēt na
tōnes maximas ⁊ fortiores te ī in
troitu tuo et ītroducēt te daretqꝫ
tibi terrā earuꝫ ī poſſeſſionē ſicut
cernis in pn̄ti die· Scito g° hodie
⁊ cogitato in corde tuo ꝙ dn̄s ipē
eſt deus in celo ſurſū ⁊ in terra de
orſū et nō ſit alius Cuſtodi p̄cep
ta eius atqꝫ mandata ꝗ̄ ego preci
pio tibi vt bn̄ ſit tibi ⁊ filijs tuis
poſt te et ꝑmaneas multo tēpore
ſup terrā quā dn̄s deus tuus da
turus eſt tibi· Tūc ſepauit moy
ſes tres ciuitates trans iordanē
ad orientalem plagā vt ꝯfugiat
ad eas ꝗ̄ occiderit nolens ꝓximū
ſuū nec fuerit ſibi inimicus ante
vnum ⁊ alterū diē et ad harū ali
quā vrbiuꝫ poſſit euadē· boſor in
ſolitudīe ꝗ̄ ſita ē in terra cāpeſtri
de t̄bu ruben ⁊ ramoth ī galaad
que ē in tribu gad et golā in ba
ſan que ē in tribu manaſſe· Iſta
eſt lex quā ꝓpoſuit moyſes coraꝫ
filijs iſrl̄ et hec teſtimonia et ceri
monie atqꝫ iudicia ꝗ̄ locutus eſt
ad filios iſrl̄ quādo egreſſi ſūt de
egipto trās iordanē ī valle ꝯtra
phanū phogor ī terra ſeon regis
amorrei ꝗ̄ habitauit ī eſebon quē
ꝑcuſſit moyſes Filijqꝫ iſrl̄ egreſ
ſi ex egipto poſſiderūt terraꝫ eius
et terrā og regis baſan duorū re
gū amorreorū ꝗ̄ erāt trans iorda
nē ad ſolis ortuꝫ ab aroer ꝗ̄ ſita
eſt ſup ripam torrētis arnō vſqꝫ
ad montē ſanir ꝗ̄ eſt et hermon
omneꝫ planiciem trans iordanē
ad orientalē plagā vſqꝫ ad marē
ſolitudinis ⁊ vſqꝫ ad radices mō
tis phaſga

¶ Capitulum · v ·

Vocauitqꝫ moyſes omēꝫ iſra
helē ⁊ dixit ad eū· Audi iſrl̄
cerimonias atqꝫ iudicia que ego
loquor in auribus vr̄is hodie Di
ſcite ea et ope ꝯplete· Dn̄s de⁹ nr̄
pepigit nobiſcū fedus ī oreb Nō
cū p̄rib⁹ nr̄is iniJt pactū ſꝫ nobi
ſcū ꝗ̄ in pn̄tiarū ſumus et viuim⁹
Facie ad faciem locut⁹ ē nobis
in monte de medio ignis Ego ſeq̄
ſter ⁊ medius fui inter dn̄um et
vos in tēpore illo vt annunciarē
vobis verba eius Timuiſtis em̄
ignē et non aſcendiſtis in mōteꝫ
Et ait· Ego dn̄s deus tu⁹ ꝗ̄ eduxi
te de t̄ra egipti de domo ſeruitutis
Nō habeb̄ deos alienos in ꝯſpcū
meo Non facies tibi ſculptile nec
ſilitudineꝫ omniū que in celo ſūt
deſup et ꝗ̄ in t̄ra deorſū et que ver
ſātur in aquis ſub terra Nō ado
rabis ea et nō coles Ego em̄ ſum
dn̄s deus tuus· de⁹ emulator red
dens iniq̄tatē p̄rm ſup filios ī ter
ciam ⁊ quartā generationē hijs
qui oderūt me ⁊ faciens miam in
multa milia diligētibus me et cu
ſtodientib⁹ p̄cepta mea Nō vſur
pabis nomē dei tui fruſtra ꝙ nō
erit impunit⁹ qui ſup te vana no
men eius aſſumpſerit· Obſerua
diē ſabbati vt ſanctifices eū ſicut
p̄cepit tibi dn̄s deus tuus Sex di
ebus operaberis et facies om̄ia
opa tua Septimus dies ſabbati
eſt id eſt req̄es dn̄i dei tui Non fa
cies in eo quicq̄ operis tu et fili⁹
tuus et filia t̄uus ⁊ ancilla bos ⁊
aſinus et omne iumentū tuuꝫ et
peregrinus qui ē intra portas tu
as vt requieſcat ſeru⁹ et ancilla
tua ſicut et tu Memento ꝙ et ipſe

ſeruieris in egipto et eduxerit te i
de dn̄s deꝰ tuus in manu forti et
brachio extēto. Jdcirco p̄cepit ti
bi ut obſeruares diē ſabbati. Ho
nora prēm tuum ⁊ mrēm ſicut p̄
cepit tibi dominꝰ deus tuꝰ ut lōgo
viuas tēpe: ⁊ bn̄ ſit tibi in terra
quā dominꝰ deꝰ tuus daturus eſt
tibi. Non occides. neq̄ȝ mechabe
ris. furtūq̄ȝ non facies. nec loque
ris ꝯtra ꝓximū tuū falſū teſtimo
niū. Non ꝯcupiſces vxorē ꝓximi
tui. nō domū. non agrū. nō ſeruū
non ācillam. nō bouem. nō aſinū
⁊ vniūſa que illius ſunt. Hec ver
ba locutus eſt dominꝰ ad ōnem
multitudinem vr̄am in monte de
medio ignis ⁊ nubis ⁊ caliginis
voce magna nihil addēs ampli
us ⁊ ſcripſit ea in duabꝰ tabulis
lapideis q̄s tradidit mihi. Vos
autē poſtq̄ȝ audiſtis vocē de me
dio tenebrarū ⁊ montē ardere vi
diſtis: acceſſiſtis ad me ōnes pn̄
cipes tribuū ⁊ maiores natu atq̄ȝ
dixiſtis. Ecce oſt̄dit nob̄ dominus
deꝰ noſter maieſtatē et magnitu
dinē ſuā. Vocē eni eiꝰ audiuimꝰ
de medio ignis ⁊ ꝓbauimꝰ hodie
q̄ȝ loq̄n̄te deo cū homie vixerit ho
mo. Cur ergo moriemur ⁊ deuorā
bit nos ignis hic maximꝰ. Si ei
audierimꝰ vltra vocem domini di
noſtri moriemur. Quid eſt ōnis
caro ut audiat vocem dei viuētis
qui de medio ignis loq̄tur ſic nos
audiuimꝰ ⁊ poſſit viuere. Tu ma
gis accede et audi cūcta q̄ dixerit
dominꝰ deꝰ noſter tibi: loquerisq̄ȝ
ad nos ⁊ nos audiētes faciemꝰ ea
q̄d cū audiſſȝ dn̄s ait ad me. Au
diui vocē verborȝ populi huiꝰ q̄
locuti ſunt tibi. Bn̄ ōnia ſunt locu
ti. Quis det talem eos habē men
tem ut timeant me ⁊ cuſtodiant
vniūſa mandata mea in ōni tp̄e
ut bene ſit eis ⁊ filijs eorū in ſem
piternū. Vade ⁊ dic eis. Reuerti
mini in tentoria vr̄a. Tu vero hic
ſta mecū ⁊ loquar tibi ōnia man
data mea ⁊ cerimonias atq̄ȝ iudi
cia que doceb̄ eos ut faciāt ea in
terra quā dabo illis in poſſeſſiōeȝ.
Cuſtodite igitur ⁊ facite q̄ p̄cepit
dominꝰ deꝰ vobis. Nō declinabitis
neq̄ȝ ad dexterā neq̄ȝ ad ſiniſtraȝ
ſed ꝑ viam quā precepit dominꝰ
deꝰ veſter ambulabitis: ut viua
tis ⁊ bene ſit vobis ⁊ protelentur
dies vr̄i in terra poſſeſſionis vr̄e.

Ca. vi.

Hec ſunt p̄cepta ⁊
cerimonie atq̄ȝ iudicia que
mandauit dn̄s deꝰ veſter ut doce
rem vos ⁊ faciatis ea in terra ad
quam tranſgredimini poſſidēdaȝ
ut timeas dominū deum tuum et
cuſtodias ōnia mandata ⁊ p̄cep
ta eius que ego precipio tibi ⁊ fi
lijs ac nepotibus tuis cunctis di
ebꝰ vite tue ut prolongentur di
es tui. Audi iſrahel ⁊ obſerua ut
facias que p̄cepit tibi dominus ⁊
bene ſit tibi ⁊ multipliceris ampli
us: ſicut pollicitus eſt dominꝰ deꝰ
prm̄ tuorū tibi t̄rā lacte ⁊ melle
manātē. Audi iſrl̄. Dominꝰ deꝰ nr̄
deꝰ vnꝰ eſt. Diliges dn̄m deū tuuȝ
ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa
tua ⁊ ex tota fortitudine tua. Eruntq̄ȝ
verba hec que ego precipio ti
bi hodie in corde tuo ⁊ narrabis
ea filijs tuis ⁊ meditaberis ſedens
in domo tua ⁊ ambulans in itine
re: dormiēs atq̄ȝ ꝯſurgens ⁊ ligab̄

ea quaſi ſignũ in mãu tua eruntqꝫ
et mouebunt̃ inter oculos tuos
ſcribeſqꝫ ea in limine et hoſtijs do
mus tue. Cumqꝫ introduxerit te
dñs deus tuus in terrã ꝓ qua iu
rauit patrib⁹ tuis abrahã yſaac
⁊ iacob et dederit tibi ciuitates mag
nas et optimas quas nõ edifica
ſti. domos plenas cunctaꝝ opuꝫ
quas nõ extruxiſti. ciſternas q̃s
nõ effodiſti. vineta et olineta q̃
non plantaſti ⁊ ꝯmederis ⁊ ſatu
ratus fueris caue diligẽter ne ob
liuiſcaris dñi dei tui qui eduxit te
de terra egipti de domo ſeruitutis
Dominũ deũ tuũ timebis ⁊ illi ſo
li ſeruies ac ꝑ nomẽ illi⁹ iurabis
Non ibitis poſt deos alienos cun
ctaruꝫ gentiũ q̃ in circuitu veſtro
ſũt qm̃ deus emulator dñs de⁹ tu
us in medio tui nequando iraſca
tur furor dñi dei tui cõtra te et au
ferat te de ſuꝑficie terre Nõ temp
tabis dñm deũ tuuꝫ ſicut tẽptaſti
in loco tẽptationis Cuſtodi pre
cepta dñi dei tui ac teſtimonia et
cerimonias quas precepit tibi ⁊
fac qd placitũ ẽ et bonuꝫ in cõſpe
ctu dñi vt bene ſit tibi et ingreſſ⁹
poſſideas terrã optimã de qua iu
rauit dñs patribus tuis vt delẽt
omẽs inimicos tuos corã te ſicut
locutus eſt Cũ interrogauerit te
filius tuus cras dicens quid ſibi
volũt teſtimõia hec et cerimonie
atqꝫ iudicia q̃ p̄cepit dñs de⁹ nr̃
nob. dices ei Serui eramus pha
raonis in egipto ⁊ eduxit nos do
minus de egipto in manu forti fe
citqꝫ ſigna atqꝫ ꝓdigia magna ⁊
peſſima ĩ egipto ꝯtra pharaonẽ
et omnez domũ illius ĩ ꝯſpcũ nr̃o
⁊ eduxit nos inde vt introductis
daret terram ſuꝑ qua iurauit pa
tribus nr̃is Precepitqꝫ nob dñs
vt faciam⁹ om̃ia legittima hec et
timeamus dñm deum nr̃m vt bñ
ſit nobis cũctis dieb⁹ vite noſtre
ſicut ẽ hodie Eritqꝫ nr̃i miſericors
ſi cuſtodierim⁹ ⁊ fecerim⁹ omnia
p̄cepta eius corã dño deo noſtro
ſicut mãdauit nob ¶ Ca. vij.

Cum vero introduxerit te do
min⁹ deus tuus ĩ terrã quã
poſſeſſurus ingredieris et deleue
rit gẽtes multas corã te. etheũ et
gergezeũ et amorreũ chananeuꝫ
et phereſeũ et eueuꝫ et iebuſeum
ſeptẽ gẽtes mlto maioris nume
ri q̃ꝫ tu es et robuſtiores te tradi
deritqꝫ eas dñs deus tu⁹ tibi pcu
ties eas vſqꝫ ad iternetionẽ. Nõ
inibis cũ eis fed⁹ nec miſereberis
eaꝝ neqꝫ ſociabis cũ eis cõiugia
Filiã tuã nõ dabis filio eius nec
filiã illius accipies filio tuo qꝛ ſe
ducet filiuꝫ tuũ ne ſequat̃ me et
vt magis ſuiat dijs alienis Ira
ſcetqꝫ furor dñi et delebit te cito.
Quin potius hec facietis eis Aras
eorũ ſubũtite et cõfringite ſtatu
as lucoſqꝫ ſuccidite et ſculptilia
cõburite q̃a ꝑplus ſanct⁹ es dño
deo tuo Te elegit dñs deus tuus
vt ſis ei popul⁹ peculiaris de cun
ctis populis q̃ ſũt ſuꝑ terrã. Non
qꝛ cunctas gentes numero vince
batis vobis iũctus eſt dñs ⁊ ele
git vos. cũ omnib⁹ ſitis populis
pauciores ſed qꝛ dilexit vos dñs
et cuſtodiuit iuramentũ qd iura
uit patrib⁹ veſtris Eduxitqꝫ vos
in manu forti et redemit de domo
ſ̄uitutis de mãu pharaõis regis

egipti: ⁊ ſcies quia dñs deꝰ tuus
ipſe eſt deus fortis ⁊ fidelis: cuſto
diens pactū ⁊ miſericordiã dili
gentibꝰ ſe ⁊ hijs q̄ cuſtodiūt pre
cepta eius in mille gñacões: ⁊ red
dens odientibꝰ ſe ſtatī: ita ut diſ
perdat eos ⁊ vltra nõ differat ꝓ
tinus eis reſtituens qđ merentur.
Cuſtodi ergo p̄cepta ⁊ cerimoni
as atqꝫ iudicia q̄ ego mãdabo ti
bi hodie ut facias. Si poſtq̄ȝ au
dieris hec iudicia cuſtodieris ea ⁊
feceris: cuſtodiet ⁊ dñs deus tuus
tibi pactū ⁊ miſericordiã quã iu
rauit patribꝰ tuis ⁊ diliget te et
multiplicabit: bñdicetqꝫ fructui
ventris tui ⁊ fructui terre tue. fru
mento tuo atqꝫ vindemie. oleo ⁊
armentis gregibꝰ ouiū tuarū ſup
terram: ꝓ qua iurauit pr̄ibꝰ tuis
ut daret eam tibi. Bñdictꝰ eris in
ter õnes ꝓplos. Nõ erit apud te
ſterilis vtriuſqꝫ ſexꝰ tã in homini
bus q̄ȝ in gregibꝰ tuis. Auferꝫ do
minꝰ a te õnem languorẽ: ⁊ infir
mitates egipti peſſimas q̄s noui
ſti nõ inferet tibi ſed cũctis hoſti
bus tuis. Deuorabis õnes popu
los quos dñs deꝰ tuus daturus
eſt tibi. Non parcꝫ eis oculus tu
us nec ſeruies dijs eoꝝ ne ſint in
ruinã tui. Si dixeris in corde tuo
plures ſunt gẽtes iſte q̄ȝ ego quõ
potero delere eas: noli metuere ſꝫ
recordare que fecerit dñs deus tu
us pharaoni ⁊ cunctis egipcijs
plagas maximas quas viderūt
oculi tui ⁊ ſigna atqꝫ portẽta ma
nūqꝫ robuſtã ⁊ extẽtū brachium
ut educẽt te dñs deꝰ tuus. Sic fa
ciet cũctis populis quos metuis.
Inſup ⁊ ſcrabones mittet dñs de
us tuus in eos: donec deleat oẽs
atqꝫ diſperdat q̄ te fugerint ⁊ la
tere potuerint. Non timebis eos q̄r
dominꝰ deus tuus in medio tui ẽ.
deus magnꝰ et terribilis. Ipſe cõ
ſumet nacões has in ꝯſpectu tuo
paulatim atqꝫ ꝑ partes. Non po
teris eas delere pariẽ ne forte mł
tiplicẽtur cõtra te beſtie terre. Da
bitqꝫ eos dominꝰ deꝰ tuꝰ in ꝯſpectu
tuo ⁊ interficiet illos donec peni
tꝰ deleantẽ. Tradetqꝫ reges eorũ i
manus tuas ⁊ diſperdes nõia eo
rum ſub celo. Nullꝰ poterit reſiſte
re tibi donec conteras eos. Sculp
tilia eorũ igne cõbures. Non ꝯcu
piſces argentū ⁊ aurū de quibus
facta ſunt: neqꝫ aſſumes ex eis ti
bi quicq̄ȝ ne offendas ꝓpterea q̄r
abhominacõ ẽ domini dei tui: nec
inferes quippiã ex ydolo in domū
tuã: ne fias anathema ſicꝫ illud
eſt. Quaſi ſpurciciã deteſtaberis
⁊ velut inquinamentū ac ſordes
abhominacioni habebis q̄r ana
thema eſt. ¶ Ca. viij.

OMne mãdatū quod ego p̄
cipio tibi hodie caue dilige
ter ut facias ut poſſitis viuere et
multiplicemini: ingreſſiqꝫ poſſide
atis terrã ꝓ qua iurauit dñs pa
tribꝰ vr̄is. Et recordaberis cũcti iti
neris per qđ adduxit te dñs deus
tuꝰ quadraginta ãnis ꝑ deſertū
ut affligeret te atqꝫ tẽptaret ⁊ no
ta fierent que in tuo ãnio v̄ſabã
tur vtrū cuſtodires mãdata illi
us an nõ. Afflixit te penuria ⁊ dedit
tibi cibū mãna quẽ ignorabas tu ⁊
pr̄es tui ut oñderet tibi q̄r nõ in ſolo
pane viuit hõ. ſꝫ in oĩ vbo qđ egredi
tur de ore dñi. Veſtimentū tuū q̄

opꝛiebaꝛis nequaq̄ꝫ vetuſtate de
fecit et pes tuus nō eſt ſubtritus
En quadrageſim⁹ annus ē vt re
cogites ī corde tuo quia ſicut eru
dit filiū ſuū homo ſic dn̄s de⁹ tu⁹
erudiuit te vt cuſtodias manda
ta dn̄i dei tui et ābules in vijs ei⁹
et timeas eū Dn̄s em̄ deus tuus ī
troducet te in terrā bonā terrā ri
uorū aquarūqꝫ ⁊ fontiū in cuius
campis et montib⁹ erūpūt fluui
orū abiſſi· terrā frumenti ordei ac
vinearū in qua ficus et malagra
nata et olineta naſcūt̄· terrā olei
ac mellis vbi abſqꝫ vlla penuria
comedes panē tuū et rerū omniū
abundancia pfrueris· cuius lapi
des ferrū ſūt et de montibus eius
eris metalla fodiunt̄ vt cū come
deris et ſaciat⁹ fueris: benedicas
dn̄o deo tuo ꝓ terra optima quā
dedit tibi Obſua ⁊ caue nequan
do obliuiſcaris dn̄i dei tui ⁊ negli
gas mādata eius atqꝫ iudicia et
cerimonias q̄s ego p̄cipio tibi ho
die ne poſtq̄ꝫ ꝯmederis ⁊ ſaciat⁹
fueris domos pulchras edifica
ueris ⁊ habitaueris in eis· habu
eriſqꝫ armenta ⁊ ouiū greges· ar
genti et auri cūctarūqꝫ rer̄ copiā
eleuet̄ cor tuū et nō reminiſcaris
dn̄i dei tui q̄ eduxit te de terra egi
pti de domo ſuitutis ⁊ ductoꝛ tu⁹
fuit in ſolitudine magna atqꝫ ter
ribili ī qua erat ſerpens flatu ad
urēs ⁊ ſcorpio ac dipſas et nulle
omnino aque· q̄ eduxit riuos de
petra duriſſima et cibauit te mā
na in ſolitudine qđ neſcierūt pa
tres tui Et poſtq̄ꝫ afflixit ac ꝓba
uit ad extremū miſertus ē tui· ne
diceres in corde tuo fortitudo mea
et robur man⁹ mee hec mihi oīa
p̄ſtiterit ſed recorderis dn̄i dei tui
ꝙ ipſe vires tibi p̄buerit vt iple
ret pactū ſuū ſup quo iurauit pa
tribus tuis ſicut p̄ſens indicat di
es Si autē oblit⁹ dn̄i dei tui ſecu
t⁹ fueris deos alienos colueriſqꝫ
illos ⁊ adoraueris: ecce nūc p̄di
co tibi ꝙ oīno diſpereas Sicut gē
tes quas deleuit dn̄s in introitu
tuo ita ⁊ vos pibitis ſi iobedientes
fueritis voci dn̄i dei vr̄i ❡ Ca·ix·

Audi iſrahel· Tu tranſgredi
eris hodie iordanē vt poſſi
deas nationes maximas ⁊ foꝛtio
res et ciuitates igentes ⁊ ad celū
vſqꝫ muratas populū magnum
atqꝫ ſublimē· filios enachim q̄s
ipſe vidiſti ⁊ audiſti· q̄b⁹ nullus
poteſt ex aduerſo reſiſtere· Scies
ergo hodie ꝙ dn̄s deus tuus ip̄e
trāſibit āte te ignis deuorās atqꝫ
ꝯſumens· qui cōterat eos et dele
at atqꝫ diſperdat ante faciē tuaꝫ
velociter ſicut locut⁹ eſt tibi· Ne
dicas in corde tuo cū deleuerit eos
dn̄s deus tuus in ꝯſpectu tuo· ꝓpt̄
iuſticiā meaꝫ introduxit me dn̄s
vt terrā hanc poſſiderē· cū ꝓpter
īpietates ſuas iſte delete ſint nati
ones Neqꝫ em̄ ꝓpter iuſticias tu
as et equitatē cordis tui ingredi
eris vt poſſideas terras eaꝝ· ſꝫ ꝙ
ille egerīt impie: īntroeūte te delete
ſūt· et vt ꝯpleret verbū ſuuꝫ dn̄s
qđ ſub iuramēto pollicitus ē pa
tribus tuis abraham yſaac ⁊ ia
cob· Scito ergo ꝙ nō ꝓpter iuſti
cias tuas dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi
terrā hāc optimā in poſſeſſioneꝫ
cū duriſſime ceruicis ſis populus
Memento ⁊ ne obliuiſcaris quō

ad iracũdiã ꝓuocaueris dñm de
um tuũ in ſolitudine ⁊ ex eo die
quo egreſſus es ex egipto vſqꝫ
ad locũ iſtũ. ſemp̄ aduerſũ dñm
contẽdiſti. Nã ⁊ in oreb ꝓuocaſti
eum ⁊ iratus delere te voluit qñ
aſcẽdi in montẽ ut acciperẽ duas
tabulas lapideas pacti qđ pepi
git vobiſcũ deꝰ. Et perſeuerauí in
monte q̃draginta diebꝰ ac nocti
bꝰ: panem nõ comedẽs ⁊ aquaꝫ
nõ bibens. Deditq́ꝫ mihi dñs du
as tabulas lapideas ſcriptas digi
to dei ⁊ ↄtinentes õia verba que
vobis locutus eſt in mõte de me
dio ignis qñ contio populi ↄgre
gata eſt. Cũq́ꝫ trãſiſſent q̃dragi
ta dies ⁊ totidem noctes dedit mi
hi dñs duas tabulas lapideas
tabulas federis: dixitq́ꝫ mihi. Sur
ge ⁊ deſcende hinc cito qꝛ populꝰ
tuus quẽ eduxiſti de egipto deſe
ruerũt velociter vitaꝫ quã demõ
ſtrẽſti eis: feceruntq́ꝫ ſibi conflatile
Rurſũqꝫ ait dominꝰ ad me. Cer
no qꝛ populꝰ iſte dure ceruicis ſit
Dimitte me ut cõterã eum ⁊ deleã
nomen eius ſub celo ⁊ cõſtituam
te ſup̄ gentem que hac maior et
fortior ſit. Cũq́ꝫ de mõte ardente
deſcendereꝫ ⁊ duas tabulas fede
ris vtraqꝫ tenerem manu: vidiſ
ſemqꝫ peccaſſe vos dño deo vr̃o et
feciſſe vob vitulũ conflatileꝫ ac de
ſeruiſſe velocit̃ viam eiꝰ quã vob
oñderãt: ꝓieci tabulas de manibꝫ
meis ↄfregiq́ꝫ eas in ↄſpcũ veſtro
Et ꝓcidi añ dñm ſicut p̃us q̃dra
ginta diebꝰ ⁊ noctibꝰ: panẽ non
comedẽs ⁊ aquã nõ bibens ꝓpt̃
õia pctã vr̃a que geſſiſtis corã
dño ⁊ eũ ad iracũdiã ꝓuocaſtis

Timui enĩ indignacõem ⁊ irã illi
us q̃ aduerſũ vos ↄcitatus delere
vos voluit. Et exaudiuit me dñs
etiã hac vice. Aduerſũ aaron q̃q́ꝫ
vehemẽter iratus voluit eũ ↄterẽ
⁊ ꝓ illo ſimilit̃ deꝓcatus ſũ. Pctm̃
autẽ veſtrũ qđ feceratis id ẽ vitu
lũ arripiẽs igne cõbuſſi: ⁊ in fru
ſta ↄminuens õnino q́ꝫ in pulue
rem redigens ꝓieci in torrenteꝫ q̃
de monte deſcẽdit. In incendio q́ꝫ
⁊ in temptacõne ⁊ in ſepulchris
cõcupiſcentie ꝓuocaſtis dñm: et
quando miſit vos de cadeſbarne
dicens aſcendite ⁊ poſſidete terrã
quam dedi vobis: ⁊ contẽpſiſtis
imperiũ domini dei vr̃i ⁊ non credi
diſtis ei: neq́ꝫ vocem eius audire
voluiſtis. ſed ſemper fuiſtis rebel
les a die qua noſſe vos cepi. Et
iacui coram domino quadragín
ta diebus ac noctibus quibꝰ eũ
ſupplicíter deprecabar ne deleret
vos ut fuerat cõminatus ⁊ orãs
dixi. Domine deus ne diſperdas
populuꝫ tuũ ⁊ hereditatem tuam
quaꝫ redemiſti in magñtudine tua
quos eduxiſti de egipto in manu
forti. Recordare ſeruorũ tuorum
abrahã yſaac ⁊ iacob. Ne aſpici
as duriciã populi huiꝰ ⁊ impieta
tem atqꝫ pctm̃: ne forte dicant ha
bitatores terre de q̃ eduxiſti nos
non poterat dominꝰ introducere
eos in terram quã pollicitus ẽ eis
⁊ oderat illos. idcirco eduxit ut i
terficeret illos in ſolitudine: qui
ſunt populus tuꝰ ⁊ hereditas tua
quos eduxiſti in fortitudine tua
magna ⁊ in brachio tuo extẽto.

¶ Capitulum viceſimũ.

IN tempore illo dixit dn̄us ad me
Dola tibi duas tabulas lapide
as ſic̄ p̄ores fuerūt ⁊ aſcende ad
me in montē· facieſqꝫ archam li
gneaꝫ et ſcribam in tabulis v̄ba
que fuerūt in hijs quas ante cō
fregiſti· poneſqꝫ eas in archa Fe
ci igit̄ archam de lignis ſethim
Cūqꝫ dolaſſem duas tabulas la
pideas inſtar priorū: aſcēdi ī mō
tem habens eas in manibꝰ ·Scri
pſitqꝫ in tabulis iuxta id qđ priꝰ
ſcripſeāt v̄ba decē q̄ locutꝰ ē dn̄s
ad vos in monte de medio ignis
quando pp̄ls ꝯgregatꝰ ē et dedit
eas mihi Reuerſuſqꝫ de monte de
ſcendi et poſui tabulas in archā
quā fecerā· q̄ hucuſqꝫ ibi ſūt ſicut
mihi p̄cepit dn̄s Filij aūt iſrahel
caſtra mouerūt ex beroth filiorū
iachan in moſura vbi aarō mor
tuus et ſepultus ē· ꝓ quo ſacdo
tio functus ē filius eius eleazar·
Inde venerūt in gadgad de quo
loco ꝓfecti caſtrametati ſūt in ie
thabatha in terra aquarū atqꝫ
torrentiū Eo tp̄e ſeparaui tribuꝫ
leui vt portaret archā federis dn̄i
et ſtaret corā eo in miniſterio ac
bn̄diceret in noīe illius vſqꝫ in p̄
ſentē diē Quā ob rem nō habuit
leui partē neqꝫ poſſeſſionē cū fra
tribus ſuis· q̄a ipſe dn̄s poſſeſſio
eius eſt ſicut ꝓmiſit ei dn̄s deus
tuus Ego aūt ſteti in monte ſicut
prius quadraginta diebꝰ ac no
ctibus· exaudiuitqꝫ me dn̄s etiaꝫ
hac vice ⁊ te ꝑdere noluit Dixitqꝫ
mihi Vade et p̄cede pp̄lm vt ingre
diat̄ ⁊ poſſideat terrā quā iuraui
patribꝰ eoꝝ vt traderē eis Et nūc
iſrl̄ q̄d dn̄s deꝰ tuꝰ petit a te· n̄ vt
timeas dn̄m deū tuū et ambules
in vijs eius et diligas eū ac ſerui
as dn̄o deo tuo in toto corde tuo
⁊ in tota aīa tua cuſtodiaſqꝫ mā
data dn̄i ⁊ cerimōias eiꝰ q̄s ego
hodie p̄cipio tibi vt bn̄ ſit tibi En
dn̄i dei tui celū eſt et celū celi ter
ra ⁊ oīa q̄ in ea ſūt ⁊ tamē p̄ribꝰ
tuis cōglutinatꝰ ē dn̄s ⁊ amauit
eos: elegitqꝫ ſemē eoꝝ poſt eos
id ē vos de cunctis gentibꝰ ſic ho
die cōprobat̄· Circūcidite igitur
p̄puciū cordis v̄ri et ceruicem ve
ſtrā nō induretis āplius qꝛ dn̄s
deꝰ veſter ipſe ē deus deorū et dn̄s
dn̄antiū deus magnus ⁊ potēs ⁊
terribilis qui ꝑſonaꝫ nō accipit
nec munera Faciet iudicium pu
pillo et vidue· amat ꝑegrinū· et
dat ei victū atqꝫ veſtitū Et vos er
go amate peregrinos q̄a ⁊ ipſi fu
iſtis aduene in terra egipti Dn̄m
deū tuū timebis et ei ſoli ſeruies
Ipſi adherebis: iurabiſqꝫ in noīe
illius Ipſe ē laus tua et deus tuꝰ
qui fecit tibi hec magnalia et ter
ribilia q̄ viderūt oculi tui· In ſep
tuaginta aīabꝰ deſcenderūt p̄res
tui in egiptū et ecce nūc multipli
cauit te dominus deus tuꝰ ſicut
aſtra celi ¶ Ca· xi·

AMa itaqꝫ dn̄m deū tuum et
obſerua p̄cepta eius et ceri
mōias iudicia atqꝫ mādata omi
tēpore· Cognoſcite hodie q̄ igno
rāt filij veſtri qui nō viderūt diſci
plinā dn̄i dei veſtri· magnalia eꝰ
et robuſtā manuꝫ extentūqꝫ bra
chiū· ſigna ⁊ opa que fecit ī me
dio egipti pharaōi regi ⁊ vniūſe
terre eius omīqꝫ exercitui egipti
orum ⁊ equis ac curribus· q̄mō

operuerint eos aque maris rubri
cū vos pſequerent̄ ⁊ deleuerit eos
dn̄s vſq; in p̄ſentē diem: vobiſq;
que fecerit in ſolitudine: donec ve
niretis ad hunc locū: et dathan
atq; abiron filijs eliab qui fuit fi
lius ruben: quos aperto ore ſuo
terra abſorbuit cū domibꝰ ⁊ tab
naculis ⁊ vniuerſa ſubſtātia eo
rū quā habebāt in medio iſrahel
Oculi vr̄i viderunt oīa opera do
mini magna que fecit ut cuſtodi
atis vniuſa mandata illius que
ego hodie p̄cipio vobis ⁊ poſſitis
introire ⁊ poſſidere terrā ad quā
ingredimini: multoq; in ea viua
tis tēpe quā ſub iuramento polli
citus eſt dn̄s p̄ribus veſtris ⁊ ſe
mini eorū lacte ⁊ melle manātē.
Terra autē ad quā ingredieris
poſſidendā nō eſt ſicut terra egip
ti de qua exiſti vbi iacto ſemine i
ortorū morem aque ducūtur irri
gue. ſed mōtuoſa eſt ⁊ cāpeſtris:
de celo expectās pluuias quā do
minꝰ deꝰ tuus ſemꝑ inuiſit ⁊ oculi
illius in ea ſunt a p̄ncipio āni vſ
q; ad finem eius. Si ergo obedie
tis mādatis meis que ego hodie
p̄cipio vobis: ut diligatis dn̄m
deū veſtrum ⁊ ſeruiatis ei in toto
corde veſtro ⁊ in tota anima vr̄a
dabit pluuiā terre veſtre tēpora
neā ⁊ ſerotinā ut colligatis frum
tum ⁊ vinū ⁊ oleum ſenū ex agris
ad paſcenda iumenta ut ⁊ ipſi co
medatis ac ſaturemini. Cauete ne
forte decipiatur cor vr̄m et receda
tis a dn̄o ſeruiatiſq; dijs alienis ⁊
adoretis eos: iratuſq; dn̄s clau
dat celū ⁊ pluuie nō deſcendant.
nec terra det germen ſuū: pereatis

q; velociter de terra optimā quā
dn̄s daturꝰ eſt vob. Ponite hec v̄
ba mea ī cordibus ⁊ ī aīs vr̄is et
ſuſpendite ea ꝓ ſigno in manibꝰ
⁊ inter oculos vr̄os collocate do
cete filios vr̄os ut illa meditētur
Cū ſedeīs in domo tua ⁊ ambula
ueris in via ⁊ accubueris atq; ſur
rexeris ſcribes ea ſuꝑ poſtes ⁊ ia
nuas domꝰ tue: ut multiplicētur
dies tui ⁊ filiorū tuorum in terra
quā iurauit dn̄s p̄ribꝰ tuis: ut da
ret eis q̄ diu imminet celum terre
Si enī cuſtodieritis mādata que
ego precipio vobis ⁊ feceritis ea
ut diligatis dn̄m deum veſtrū et
ambuletis in oīibus vijs eiꝰ ad
herentes ei: diſperdet dn̄s omnes
gentes iſtas ante faciem vr̄am ⁊
poſſidebitis eas que maiores ⁊ for
tiores vobis ſūt. Oīs locus quē
calcauerit pes vr̄: veſter erit. A de
ſerto ⁊ libano ⁊ flumine magno
eufrate vſq; ad mare occidentale
erūt termini vr̄i. Nullꝰ ſtabit cō
vos. Terrorē veſtrū ⁊ formidinē
dabit dn̄s deus veſter ſuꝑ oēm
terrā quā calcaturi eſtis ſicut lo
cutus eſt vobis. En ꝓpono in con
ſpectu veſtro hodie benedictōnem
⁊ maledictōem: benedictōnem ſi
obedieritis mandatis domini dei
veſtri que ego hodie precipio vo
bis. maledictōnem ſi nō obedieri
tis mandatis domini dei vr̄i. ſed
receſſeritis de via quā ego nunc
oſtendo vob: ⁊ ābulaueritis poſt deos
alienos q̄s ignoratis Cū introdu
xerit te dn̄s deꝰ tuꝰ in trā ad quā p
gis hitādā: pones bn̄dictōē ſuꝑ
mōtē garizī. maledictōē ſuꝑ mō
tē hebal: q̄ ſūt trās iordanē poſt

viam que pergit ad ſolis occubi
tū in terra chananei q̄ habitat ī
campeſtrib9 cōtra galgalaȝ que
eſt iuxta vallem tendentē ⁊ intrā
tem ꝑ̨auł. Vos auteȝ tranſibitis
iordanē vt poſſideatis terrā quaȝ
dn̄s deus veſter daturus ē vobis
vt habeatis et poſſideatis illam.
Videte ergo vt impleatis cerimo
nias atq̨ȝ iudicia q̄ ego hodie po
nā in cōſpcū vr̄o ¶ Ca. xij.

Hec ſūt p̄cepta atq̨ȝ iudicia q̄
facere debetis ī terra quā do
minus deus patrū tuoꝝ daturus
eſt tibi vt poſſideas eā cunctis di
eb9 q̄b9 ſup humū gradieris Sub
uertite om̄ia loca in quib9 colue
rūt gētes q̄s poſſeſſuri eſtis deos
ſuos ſup mōtes excelſos et colles
et ſubter omne lignū frondoſum
Diſſipate aras eoꝝ et cōfringite
ſtatuas lucos igne comburite ⁊
ydola cōminuite diſꝑdite nomia
eaꝝ de locis illis Non facietis ita
dn̄o deo veſtro ſed ad locū queȝ
elegerit dn̄s deus veſter de cūctis
tribubus vr̄is vt ponat nomen
ſuū ibi ⁊ habitē ī eo venietis ⁊ of
feretis ī loco illo holocauſta ⁊ vi
ctimas vr̄as. decimas et p̄mitias
manuū veſtraꝝ et vota atq̨ȝ do
naria p̄mogenita boū et ouium.
et comedetis ibi in cōſpcū dn̄i dei
vr̄i ac letabimini in cūctis ad q̄
miſeritis manū vos et dom9 vr̄e
in quib9 bn̄dixit vobis dn̄s de9
veſter. Non facietis ibi que nos
hic facim9 hodie ſinguli qđ ſibi
rectū videt Neq̨ȝ enim vſq̨ȝ ī p̄ns
tēpus veniſtis ad requiē ⁊ poſſeſ
ſionē quā dn̄s deus veſter datu
rus ē vobis Tranſibitis iordanē

et habitabitis in terra quā dn̄s
de9 veſter daturus ē vobis vt re
quieſcatis a cunctis hoſtib9 ꝑ cir
cuitū et abſq̨ȝ vllo timore habite
tis in loco quē elegerit dn̄s deus
veſter vt ſit nomē ei9 in eo Illuc
omnia q̄ precipio cōferetis holo
cauſta et hoſtias ac decimas ⁊ p̄
mitias manuū vr̄aꝝ et quicq̄d
p̄cipuū ē in munerib9 que voui
ſtis dn̄o Ibi epulabimini coraȝ
dn̄o deo vr̄o vos et filij et filie ve
ſtre. famuli ⁊ famule atq̨ȝ leuites
qui in veſtris vrbib9 cōmorantur
Neq̨ȝ eñ habet aliaȝ partē et poſ
ſeſſionē inter vos. Caue ne offe
ras holocauſta tua oī loco quē
videris ſȝ in eo quē elegerit dn̄s
in vna tribuum tuaꝝ offeres ho
ſtias et facies quecūq̨ȝ p̄cipio ti
bi Si autē comedere volueris et
te eſus carniū delectauerit occide
et comede iuxta benedictionē dn̄i
dei tui quā dedit tibi in vrbib9 tu
is: ſiue immūduȝ fuerit hoc ē ma
culatū ⁊ debile. ſiue mundū hoc ē
integrū ⁊ ſine macula qđ offerri
licet ſicut capreā ⁊ ceruū comedes
abſq̨ȝ eſu dūtaxat ſāguinis quē
ſup terrā quaſi aquā effūdes Nō
poteris comedere in oppidis tuis
decimā frumenti et vini ⁊ olei tui
p̄mogenita armentoꝝ ⁊ pecoruȝ
et omnia que voueris ⁊ ſpōte of
ferre volueris ⁊ p̄mitias manuū
tuaꝝ ſȝ corā dn̄o deo tuo comedes
ea in loco quē elegerit dn̄s deus
tuus. tu et filius tuus et filia et
ſeruus ⁊ famula atq̨ȝ leuites qui
manet in vrbib9 tuis ⁊ letaberis
⁊ reficieris corā dn̄o deo tuo ī cun
ctis ad que extenderis manū tuā

Caue ne derelinquas leuitē in oī
tēpore quo verſaris in terra. Quā
do dilatauerit dñs deꝰ tuus termīos
tuos ſicut locutus eſt tibi: ⁊ volu
eris veſci carnibꝰ quas deſiderat
anima tua. locus autē quē elege
rit dñs deus tuus ut ſit nomē eiꝰ
ibi ſi procul fuerit occides de armē
tis ⁊ pecoribꝰ q̄ habueris ſicͭ pre
cepit tibi ⁊ comedes in oppidis tu
is ut tibi placet. Sicͭ comeditur
caprea ⁊ ceruꝰ ita veſceris eis ⁊ mū
dus ⁊ immūdus in cōmūe veſcē
tur: hoc ſolū caue ne ſāguinē cō
medas. Sanguis enī eorū pro aī
ma eſt ⁊ idcirco nō debes animā
comedere cū carnibꝰ. ſed ſup ter
rā fundes quaſi aquā ut bene ſit
tibi ⁊ filijs tuis poſt te cū feceris
quod placet in ↄſpectu domi. Que
autē ſanctificaueris ⁊ voueris do
mino: tolles ⁊ venies ad locū quē
elegerit dominꝰ ⁊ offeres oblacō
nes tuas carnē ⁊ ſanguinē ſuper
altare domī dei tui. Sanguinē ho
ſtiarū fundes in altari carnibꝰ au
tem ipſe veſceris. Obſerua ⁊ audi
ōnia que ego precipio tibi ut bñ
ſit tibi ⁊ filijs tuis poſt te ī ſempi
ternū cum feceris qđ bonum eſt ⁊
placitum in ↄſpectu dñi dei tui. Quā
diſperdiderit dñs deꝰ tuus añ faci
em tuā gētes ad quas ingredie
ris poſſidendas ⁊ poſſideris eas:
atqꝫ habitaueris in terra earum
caue ne imiteris eas poſtq̄ te ſue
rint introeunte ſubuerſe ⁊ requi
ras cerimonias eaꝝ dicens. Sicut
coluerūt gentes iſte deos ſuos ita
⁊ ego colam. Nō facies ſimilit̄ do
mino deo tuo. Omnes enī abhoīa
cōnes quas auerſatur dominus

fecerūt dijs ſuis offerentes filios
⁊ filias ⁊ ↄburentes eas igni. Qđ
p̄cipio tibi hoc tm̄ facito domino
nec addas quicq̄ nec minuas.

Si ſurrexerit in me ¶ Ca. xiij.
dio tui ꝓphetes aut qui ſōni
um vidiſſe ſe dicat ⁊ p̄dixerit ſig
num atqꝫ portentum et euenerit
quod locutus eſt ⁊ dixerit tibi. ea
mus ⁊ ſeq̄mur deos alienos q̄s
ignoꝛās ⁊ ſeruiamꝰ eis: non audi
es verba ꝓphete illius aut ſomni
atoris. qꝛ temptat vos dñs deꝰ ve
ſter: ut palam fiat vtrum diliga
tis eum an non in toto corde et in
tota anima veſtra. Dñm deum ve
ſtrum ſeq uimini ⁊ ipſū timete: et
mādata illius cuſtodite ⁊ audite
vocē eius. Ipſi ſeruietis ⁊ ipſi ad
herebitis. Propheta autē ille aut
fictoꝛ ſomniorū īterficietur. qꝛ lo
cutus eſt ut vos auerteret a dño
deo veſtro qui eduxit vos de terra
egipti ⁊ redemit vos de domo ſer
uitutis ut errare te faceret de via
quam tibi precepit dominꝰ deꝰ tu
us ⁊ auferes malū de medio tui.
Si tibi voluerit perſuadere frater
tuus filius matris tue aut filius
tuus vel filia ſiue vxoꝛ que eſt in
ſinu tuo aut amicus quē diligis
ut animā tuam clam dicens: ea
mus ⁊ ſeruiamus dijs alienis q̄s
ignoras tu ⁊ patres tui cunctaꝝ
in circuitu gentium que iuxta vel
procul ſunt ab inicio vſqꝫ ad finē
terre: non acquieſcas ei nec audi
as neqꝫ parcat ei oculus tuus ut
miſerearis ⁊ occultes eum. ſed ſta
tim interficies. Sit p̄mū manꝰ tua
ſup eū ⁊ pꝰ te oīs ꝑpl's mittat ma
nū. Lapidibꝰ obrutꝰ necabitͬ. qꝛ

· voluit te abſtrahē a dn̄o deo tuo
q̄ eduxit te de terra egipti de domo
ſeruitutis vt ⁊ omnis iſrahel au
diēs timeat · et nequaꝙ̄ vltra fa
ciat quippiā huius rei ſimile · Si
audieris in vna vrbiū tuarū q̄s
dn̄s deus tuus dabit tibi ad ha
bitandū dicētes aliquos · egreſſi
ſūt filij belial de medio tui et auer
terūt habitatores vrbis tue atqꝫ
dixerūt: eamus et ſuiamus dijs
alienis quos ignoratis: quere ſol
licite et diligēter rei veritate pſpe
cta ſi inueneris certū eſſe qḋ dici
tur et abhominationē hanc ope
ꝑpetratā: ſtatim ꝑcuties habita
tores vrbis illius in ore gladij ⁊
delebis eā · oīaqꝫ q̄ in illa ſūt vſqꝫ
ad pecora Quicq̇d etiā ſuppellecti
lis fuerit congregabis in medio
platearū eius ⁊ cum ipa ciuitate
ſuccendes ita vt vniūſa ꝯſumas
dn̄o deo tuo ⁊ ſit tumulus ſempi
ternus Non edificabit̄ amplius
⁊ nō adherebit de illo anathema
de quicꝙ̄ in manu tua vt auertat̄
dn̄s ab ira furoris ſui ⁊ miſereat̄
tui: multiplicetqꝫ te ſicut iurauit
pr̄ibꝰ tuis qn̄ audieris vocē dn̄i
dei tui: cuſtodiēs omnia p̄cepta
eiꝰ q̄ ego p̄cipio tibi hodie vt fa
cias qḋ placitū ē in conſpcū dn̄i
dei tui ¶ Ca · xiiij ·

Filij eſtote dn̄i dei veſtri Nō
vos incidetis nec facietis cal
uitiū ſup mortuo qm̄ ppl's ſanctꝰ
es dn̄o deo tuo et te elegit vt ſis
ei in ppl'm peculiarē de cunctis gē
tibus que ſūt ſup terrā · Ne come
datis q̄ immūda ſūt Hoc eſt ani
mal qḋ ꝯmedere debetis bouem ⁊
ouem et caprā ceruū ⁊ capream ·
bubalū tragelaphū pigargum
origen camelopardulū Omē ani
mal qḋ ī duas ꝑtes findit vngu
laꝫ ⁊ ruminat comedetis · de hijs
aūt que ruminā̄t ⁊ vngulā non
findūt hec comedere nō debetis ca
melū leporē cyrogrillū · Quia ru
minā̄t ⁊ non diuidūt vngulā im
mūda erūt vobis Suſqꝫ qm̄ diui
dit vngulā ⁊ nō ruminat: immū
da erit Carnibꝰ eorū nō veſcemi
ni et cadauera nō tangetis · Hec
ꝯmedetis ex oīmibus que morāt̄
in aquis · Que habēt pennulas ⁊
ſquamas ꝯmedite · que abſqꝫ pē
nulis et ſquamis ſūt ne comeda
tis quia immūda ſūt Omēs aues
mūdas comedite · Immūdas ne
comedatis · aquilā ſcilicet et gri
phem et alietū ixon et vulturem
ac miluū iuxta genus ſuū et omē
coruini generis et ſtrutionē ac
noctuā et larū atqꝫ accipitrē iux̄
genus ſuū herodium ac cignum
et ibin ac mergulū porphirionē
et nicticoracē onocrotalū et cara
driū ſingula in genē ſuo: vpupā
qꝫ ⁊ veſpertilionē et omē qḋ rep
tat et pennulas habet immūduꝫ
erit et nō comedet̄ Omne qḋ mū
dū ē comedite Quicq̇d aūt morti
cinū eſt ne veſcamini ex eo Pere
grino qui inter portas tuas ē da
vt comedat aut vende ei qꝛ tu po
pulus ſanctus dn̄i dei tui es Non
coques hedū in lacte matris ſue ·
Decimā partē ſepabis de cunctis
fructibus tuis q̄ naſcunt̄ in terra
ꝑ annos ſingulos ⁊ comedes in
cōſpectu dn̄i dei tui in loco quē ele
gerit vt in eo nomē illius inuoce
tur decimā frumenti tui et vini et

olei ⁊ primogenita de armētis et
ouibꝰ tuis ut diſcas timere dñ͞z de
um tuū ōni tempe. Cū autē lōgi
or fuerit via ⁊ locus quē elegerit
dñs deꝰ tuus tibiq̄ꝫ bñdixerit nec
poteris ad eū hec cuncta portare:
vendes ōnia ⁊ in preciu͞z rediges
portabisq̄ꝫ manu tua ⁊ pficiſceris
ad locum quē elegerit dñs deꝰ tu
uſ ⁊ emes ex eadē pecunia quicq̄d
tibi placuerit ſiue ex armētis ſiue
ex ouibꝰ. Vinūq̄ꝫ ⁊ ſiceram ⁊ oē
quod deſiderat aīa tua ⁊ come
des cora͞z dño deo tuo: ⁊ epulabe
ris tu ⁊ domꝰ tua ⁊ leuita qui intr̄
portas tuas ē. Caue ne derelinq̄s
eū quia nō habet aliam partē in
poſſeſſione tua. Anno tercio ſepa
rabis aliā decimā ex ōnibus que
naſcūtur tibi eo tpe ⁊ repones in
tra ianuas tuas: veniet q̄ꝫ leuites
qui aliam non habet parte͞z nec
poſſeſſiōe͞z tecū ⁊ peregrinꝰ ac pu
pillus ⁊ vidua q̄ intr̄ portas tuaſ
ſunt ⁊ comedent ⁊ ſaturabuntur
ut benedicat tibi dominus deus
tuus in cunctis operibus manu
um tuarum que feceris.

Septimo anno ¶ Ca. xv.
facies remiſſionem que hoc
ordine celebrabitur. Cui debetur
aliquid ab amico vel proximo
ac fratre ſuo repetere non poterit
quia annus remiſſionis eſt domi
ni. A peregrino ⁊ aduena exiges
ciuem et propinquū repetēdi nō
habes poteſtatem. Et ōnino indi
gēs ⁊ mendicus nō erit inter voſ
ut bñdicat tibi dominꝰ deus tuuſ
in terra quā traditurus eſt tibi in
poſſeſſionē ſi tamē audieris vocē
domini dei tui ⁊ cuſtodieris vniūſ

ſa que iuſſit ⁊ que ego hodie p̄ci
pio tibi: benedice͞z tibi ut pollicitꝰ
eſt. Fenerabis gentibus multis ⁊
ipſe a nullo accipies mutuū. Dña
beris nacōnibꝰ plurimis ⁊ tui ne
mo dñabitur. Si vnꝰ de fratribꝰ
tuis qui morantur inter portas ci
uitatis tue in terra quā dñs deus
tuꝰ daturꝰ ē tibi. ad paupertatem
deuenerit nō obdurabis cor tuū
nec contrahes manū ſed aperies
eam paupi ⁊ dabis mutuū quo
eum indigere pſpexeris. Caue ne
forte ſbrepat tibi impia cogitacō
⁊ dicas in corde tuo appropinq̄t
ſeptimꝰ annꝰ remiſſionis: ⁊ auer
taſ oculos a paupe fratre tuo: no
lens ei quod poſtulat mutuū cō
modare ne clamet cōtra te ad do
minū ⁊ fiat tibi in pctm̄ ſed dabꝭ
ei. Nec ages quippia͞z callide i eiꝰ
neceſſitatibꝰ ſubleuandis ut bñ
dicat tibi dominꝰ deus tuꝰ in ōni
tempe ⁊ in cūctis ad que manu͞z
miſeris. Non deerunt pauperes i
terra habitacōnis tue idcirco ego
precipio tibi ut aperias manum
fratri tuo egeno ⁊ pauperi qui te
cum verſatur in terra. Cum tibi
venditus fuerit frater tuus hebre
us aut hebrea et ſex annis ſeruie
rit tibi: in ſeptimo anno dimittes
eum libera͞z. Et quem libertate do
naueris nequaq̄ vacuum abire
patieris. ſed dabis viaticum de
gregibꝰ ⁊ de area ⁊ torculari tuo
quibus dominus deus tuus be
nedixerit tibi Memento q̄ ⁊ ipſe
ſeruieris in terra egipti et libera
uerit te dñs deꝰ tuꝰ: ⁊ idcirco ego
nūc p̄cipio tibi. Si autē dixerit no
lo egredi eo q̄ diligat te ⁊ domū

tuam et bene ſibi apud te eſſe ſen
tiat aſſumes ſubulā et ꝑforabis
aurē eius in ianua domus tue et
ſeruiet tibi vſq̄ꝫ ī eternū Ancille
q̄ꝫ ſimiliter facies Nō auertas ab
eis oculos tuos qn̄ dimiſeris eos
liberos · qm̄ iuxta mercedem mer
cennarij ꝑ ſex annos ſeruiuit tibi
vt bn̄dicat tibi dn̄s deus tuus ī
cunctis opibus q̄ agis De p̄mo
genitis q̄ naſcunt̄ in armētis et
ouibus tuis quicq̄d ē ſexus ma
ſculini ſanctificabis dn̄o deo tuo
Nō operaberis ī p̄mogēito bouis
et nō tondebis p̄mogenita ouiū
In cōſpectu dn̄i dei tui comedes ea
ꝑ annos ſingulos ī loco quē ele
gerit dn̄s tu ⁊ dom⁹ tua · Si aūt
habuerit maculā ⁊ vel claudum
fuerit vel cecuꝫ aut in aliqua ꝑte
deforme vel debile nō imolabitur
dn̄o deo tuo ſ; intra portas vrbis
tue comedes illud Tam mūd⁹ q̄ꝫ
immund⁹ ſimiliter veſcēt̄ eis q̄ſi
caprea et ceruo Hoc ſolū obſerua
bis vt ſanguinē eorū non come
das ſ; effundes in terrā q̄ſi aquā

OBſerua menſem ¶ Ca. xvi.
nouaꝝ frugū et verni p̄mū
tēporis vt facias phaſe dn̄o deo
tuo qm̄ in iſto mēſe eduxit te do
minus deus tu⁹ de egipto nocte ·
Imolabiſq̄ꝫ phaſe dn̄o deo tuo
de ouibus et de bob⁹ in loco quē
elegerit dn̄s deus tu⁹ vt habitet
nomē eius ibi Non comedes in eo
panē fermentatū Septē diebus
comedes abſq̄ꝫ fermēto afflictiōis
panē: qm̄ in pauore egreſſus es
de egipto: vt memineris diei egreſ
ſionis tue de egipto oīb⁹ diebus
vite tue Nō apparebit fermētatū
in omnibus terminis tuis ſeptē
dieb⁹ et nō remanebit de carni
bus eius qd̄ imolatum eſt veſpe
re in die p̄mo mane Non poteris
imolare phaſe in qualibet vrbi
um tuarū quas dn̄s deus tu⁹ da
turus eſt tibi: ſ; in loco quē elege
rit dn̄s deus tuus vt habitet no
men eius ibi · Imolabis phaſe
veſpe ad ſolis occaſū qn̄ egreſſ⁹
es de egipto et coques et comedes
in loco quē elegerit dn̄s deus tu⁹
maneq̄ꝫ cōſurgēs vades in taber
nacula tua Sex dieb⁹ comedes azi
ma et in die ſeptima qꝛ collecta ē
dn̄i dei tui nō facies opus Septē
ebdomadas numerabis tibi ab
ea die q̄ falcē in ſegetē miſeris et
celebrabis diē feſtuꝫ ebdomada
rū dn̄o deo tuo oblationē ſponta
neaꝫ man⁹ tue quā offeres iuxta
benedictionē dn̄i dei tui et epula
beris corā dn̄o deo tuo tu ⁊ filius
tuus et filia tua et ſeruus tuus et
ancilla tua ⁊ leuites q̄ ē intra por
tas tuas et aduena ac pupillus
⁊ vidua qui morant̄ vobiſcū in
loco quē elegerit dn̄s deus tuus
ut habitet nomē ei⁹ ibi et recor
daberis qm̄ ſeruus fueris in egi
pto cuſtodieſq̄ꝫ ac facies q̄ p̄cep
ta ſūt · Sollemnitatē q̄ꝫ tabernacu
loꝝ celebrab̄ ꝑ ſeptē dies quādo
collegeris de area et torculari fru
ges tuas et epulaberis in feſtiui
tate tua tu et filius tuus ⁊ filia et
ſeruus tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q̄ꝫ et
aduena et pupillus ⁊ vidua qui
intra portas tuas ſunt Septē die
bus dn̄o deo tuo feſta celebrabis
in loco quē elegerit dn̄s: benedi
cetq̄ꝫ tibi dn̄s deus tuus ī cunctis

frugibꝰ tuis ⁊ in om̄i ope manuū
tuarū eriſq; in leticia. Tribꝰ vici
bꝰ ꝑ annū apparebit om̄e maſcu
linū tuū in cōſpectu dn̄i dei tui ī lo
co quē elegerit in ſollēnitate azi
moꝝ ⁊ in ſollēnitate ebdomada
rū ⁊ ī ſollemnitate tabernaculorū
Nō apparebit an̄ dominū vacuꝰ
ſ; offeret vnuſquiſq; ſc̄m qd̄ habu
erit iuxta bn̄dictōnem dn̄i dei ſui
quā dederit ei. Judices et mgr̄os
cōſtitues in om̄ibus portis tuis q̄s
dn̄s deꝰ tuus dederit tibi ꝑ ſingu
las tribus tuas ut iudicet popu
lū iuſto iudicō nec in alterā ꝑtē
declinent. Non accipies pſonam
nec munera qr̄ munera excecant
oculos ſapientū ⁊ mutant verba
iuſtoꝝ. Juſte qd̄ iuſtum eſt pſe
queris ut viuas ⁊ poſſideas ter
ram quā dn̄s deus tuus dederit ti
bi. Non plantabis lucū ⁊ om̄em
arborē iuxta altare dn̄i dei tui: nec
facias tibi atq; cōſtitues ſtatuā
q̄ odit dn̄s deꝰ tuus. ¶ Ca. xvii.

Non ymolabis dn̄o deo tuo
bouē ⁊ ouem in quo ē macu
la. aut quippiam vicij: qr̄ abhomi
nacō eſt dn̄o deo tuo. Cūq; reper
ti fuerint apud te intra vnā porta
rū tuarū quas dn̄s deus tuus da
bit tibi vir aut mulier q̄ faciant
malū in cōſpectu dn̄i dei tui ⁊ trāſ
grediantur pactum illius: ut va
dant ⁊ ſeruiant dijs alienis ⁊ ad
orent eos ſolem ⁊ lunā ⁊ om̄ē mi
liciā celi que nō p̄cepi et hoc tibi
fuerit nūciatum: audiēs q; inqui
ſieris diligēter ⁊ verū eſſe reperis
⁊ abhominacō facta eſt ī iſrl̄: edu
ces virū ac mulierē q̄ rem ſceleſ
tiſſimā ꝑpetrauerūt ad portas ciui
tatis tue ⁊ lapidibꝰ obruetur. Jn
ore duoꝝ aut triū teſtiū ꝑibit q̄
interficietur. Nemo occidatur vno
cōtra ſe dicente teſtimoniū. Ma
nus teſtiū p̄ma interficiet eū: et
manus reliq̄ populi extrema mit
tetur ut auferas malū de medio
tui. Si difficile ⁊ ambiguū apud
te iudiciū eſſe pſpexeris inter ſan
guinē ⁊ ſanguinē. cauſā ⁊ cauſā.
leprā ⁊ non leprā: ⁊ iudiciū int̄
portas tuas videris verba variari
ſurge ⁊ aſcende ad locū quē elege
rit dominꝰ deus tuꝰ: venieſq; ad
ſacerdotes leuitici generis ⁊ ad iu
dicem q̄ fuerit illo tēpe. quereſq;
ab eis qui indicabūt tibi iudicij
veritatē ⁊ facies quodcumq; dixe
rint qui preſūt loco quē elegerit
dn̄s ⁊ docuerint te iuxta legē eius
ſequeriſq; ſententiā eorū: nec decli
nabis ad dextrā neq; ad ſiniſtrā
Qui autē ſupbierit nolens obedi
re ſacerdotis imperio qui eo tempe
miniſtrat domino deo tuo: ex de
creto iudicis morietur homo ille:
⁊ auferes malum de iſrahel cūctꝰ
q; populus audiens timebit ut
nullus deinceps intumeſcat ſuper
bia. Cum ingreſſus fueris ter
ram quam dominus deus tuus
dabit tibi ⁊ poſſederis eam ha
bitaueriſq; in illa: et dixeris con
ſtituam ſuper me regem ſicut ha
bent omnes per circuitum natio
nes: eum conſtitues quem domi
nus deus tuus elegerit de nume
ro fratrum tuorum. Non poteris
alterius gentis hominem regem
facere qui non ſit frater tuus. Cū
q; fuerit cōſtitutus nō multiplica
bit ſibi eq̄s nec reducet populū

in egiptū eqtatus nūero subleua
tus·pſertim cū dñs pcepit vobis
ut nequaq̄ ampli⁹ p eandē viaz
reūtamini· Non habebit vxores
plurimas q̄ illiciāt animū ei⁹ ne
qꝫ argēti ⁊ auri immēſa pondera·
Poſtq̄ aūt ſede'it i ſolio regni ſui
deſcribet ſibi deuteronomiū legis
huius in volumine accipiens exē
plar a ſacerdotib⁹ leuitice trib⁹ ⁊
habebit ſecū legetqꝫ illud omib⁹
dieb⁹ vite ſue ut diſcat timere do
minū deum ſuū ⁊ cuſtodire v̇ba ⁊
cerimonias ei⁹ que ī lege p̄cepta
ſunt· Nec eleuet cor ei⁹ in ſupbiaz
ſup frēs ſuos neqꝫ declinet in ptez
dexteraz vel ſiniſtrā ut longo tpe
regnet ipē et fili⁹ eius ſup iſrahel·

Non habebūt ſa ¶ Ca·xviij·
cerdotes et leuite et oēs qui
de eadē tribu ſūt ptez ⁊ hereditatē
cum reliquo iſrł' qꝛ ſacrificia dñi
⁊ oblacōes eius comedēt ⁊ nihil
aliud accipiēt de poſſeſſiōe fratꝝ
ſuorū· Dñs enī ipſe eſt hereditas
eoꝝ ſicut locut⁹ eſt illis· Hoc erit
iudiciū ſacerdotū a pplo ⁊ ab hijs
qui offerūt victimas ſiue bouez ſi
ue ouē ymolauerit dabūt ſacer
doti armū ac ventriculū p̄mitias
frumēti vini ⁊ olei ⁊ lanaꝝ ptem
ex ouiū tonſiōe· Ipſū enim elegit
dñs deus tuus de cūctis tribub⁹
tuis ut ſtet ⁊ miſtret nomini dñi
de i tui ipē ⁊ filij ei⁹ in ſempiternū
Si exierit leuites ex vna vrbiū tu
aꝝ ex oī iſrł' in q̄ habitat ⁊ volue
rit venire deſiderās locū quē elege
rit dñs miſtrabit i noīe dñi di ſui
ſic oms frēs ei⁹ leuite qui ſtabūt
eo tpe corā dño· Partez ciborum
eandem accipiet quaz et ceteri ex

cepto eo qđ in vrbe ſua ex patna
ei ſucceſſione debet· Cū ingreſſus
fueris terrā quā dñs de⁹ tuus da
bit tibi·caue ne imitari vel abho
minacōnes illaꝝ gentiū nec inue
niat in te q̄ luſtret filiū ſuū aut fi
liā ducēs p ignē aut qui ariolos
ſciſcitet aut obſeruet ſomnia at
qꝫ auguria:ne ſit maleficus·ne in
cantator·ne phitones cōſulat nec
diuinos et q̄rat a mortuis verita
tē· Oia enī hec abhoīat dñs ⁊ ꝓp
ter iſtiuſmodi ſcelera delebit eos
in introitu tuo· Perfectus eris et
abſqꝫ macula cū dño deo tuo· Gē
tes iſte quaꝝ poſſidebis terrā au
gures ⁊ diuinos audiūt·tu autē
a dño deo tuo aliter inſtitut⁹ es·
Prophaz de gente tua ⁊ de frib⁹
tuis ſicut me·ſuſcitabit tibi dñs
deus tu⁹:ipſuz audies ut petiſti a
dño deo tuo in oreb qn̄ contio cō
gregata eſt atqꝫ dixiſti Vltra nō
audiā vocē dñi di mei ⁊ ignē hūc
maximū amplius nō videbo ne
moriar ⁊ ait dñs mihi· Bn̄ oīa
ſūt locuti· Prophaz ſuſcitabo eis
de medio fratꝝ ſuoꝝ ſimilē tui et
ponā v̇ba mea in ore ei⁹ loq̄turqꝫ
ad eos oia q̄ p̄cepero illi· Qui aūt
v̇ba ei⁹ q̄ loquet in noīe meo au
dire noluerit ego vltor exiſtam·
Propha autē qui arrogantia de
prauatus voluerit loqui in noīe
meo que ego non p̄cepi illi ut di
ceret·aut ex noīe alienoꝝ deoꝝ:i
terficiet· Qđ ſi tacita cogitacōe reſ
ponderis quō poſſum intelligere ver
bū qđ dñs nō eſt locut⁹ hoc ha
bebis ſignū· Qđ in noīe dñi ꝓphe
ta ille pdixerit ⁊ nō euenerit hoc
dñs non eſt locut⁹ ſed p timorē

animi ſui ꝓbꝰ ꝯuincit ⁊ idcirco nõ
timebis eum. ¶ Ca. xix.
Cum diſperdiderit dñs deus
tuꝰ gentes quarũ tibi tradi
turus eſt terrã ⁊ poſſederis eã ha
bitaueriſq; in vrbibꝰ eius ⁊ in edi
bus: tres ciuitates ſepabis tibi ĩ
medio terre quã dñs deus tuꝰ da
bit tibi in poſſeſſionẽ ſternẽs dili
gẽter viam et in tres eq̃liter par
tes totaꝫ terre tue ꝓuinciaꝫ diuides
ut habeat e vicino q̃ ꝓpter homi
cidiũ ꝓfugus eſt quo poſſit eua
dere. Hec erit lex homicide fugien
tis cuius vita ſeruãda eſt. Qui ꝑ
cuſſerit ꝓximum ſuũ neſciens ⁊ q̃
heri ⁊ nudiuſtertiꝰ nullũ contra
eũ odium habuiſſe cõprobatur:
ſed abiſſe cũ eo ſimpliciter in ſil
uam ad ligna cedenda ⁊ in ſucci
ſione lignorũ ſecuris fugerit ma
nu. ferrũq; lapſum de manubrio
amicũ eius pcuſſerit ⁊ occiderit hĩ
ad vnã ſupradictarũ vrbiũ cõfu
giet ⁊ viuet: ne forſitan ꝓximus
eius cuius effuſus ẽ ſanguis do
lore ſtimulatus pſequatur ⁊ app̃
hendat eum ſi longior via fuerit
⁊ pcuciat aĩam eius qui nõ eſt
reus mortis. q2 nullum cõtra eum
qui occiſus eſt odiũ prius habu
iſſe mõſtrãtur. Idcirco p̃cipio tibi
ut tres ciuitates eq̃lis intra ſe ſpa
cij diuidas. Cũ autẽ dilatauerit
dñs deꝰ tuus terminos tuos ſicẽ
iurauit prĩbꝰ tuis ⁊ dederit tibi cũ
ctam terrã quã eis pollicitꝰ ẽ: ſi ta
mẽ cuſtodieris mãdata eiꝰ ⁊ fece
ris que hodie p̃cipio tibi ut dili
gas dñm deum tuum ⁊ ãbules in
vijs eius õni tpe: addes tibi tres
alias ciuitates ⁊ ſupradictaꝫ tri

um vrbiũ nũerũ duplicabis: ut nõ
effundatᷣ ſanguis innoxiꝰ in me
dio terre quaꝫ dñs deus tuus da
bit tibi poſſidẽdam ne ſis ſãguis
reus. Si quis autẽ odio habẽs ꝓ
ximũ inſidiatus fuerit vite eiꝰ ſur
gens q; pcuſſerit illũ ⁊ mortuus
fuerit fugeritq; ad vnã de ſupra
dictis vrbibus: mittent ſeniores
ciuitatis illius ⁊ arripiẽt eum de
loco effugij tradẽtq; in manu ꝓxi
mi cuiꝰ ſanguis effuſus eſt ⁊ mo
rietur. Nõ miſereberis eius ⁊ au
feres noxium ſanguinẽ de iſrl̃ ut
bene ſit tibi. Nõ aſſumes ⁊ trãſfe
res terminos ꝓximi tui q̃s fixerũt
p̃ores in poſſeſſiõe tua: quã dñs
deus tuꝰ dabit tibi in terra quaꝫ
acceperis poſſidendã. Nõ ſtabit te
ſtis vnꝰ cõtra aliquẽ q̃cq̃d illud
pctĩ ⁊ facinoris fuerit. ſꝫ in ore du
orꝫ aut triũ teſtiũ ſtabit õne verbũ
Si ſteterit teſtis mẽdax cõtra ho
minẽ accuſans eũ preuaricatõis
ſtabũt ambo q̃rum cauſa eſt añ
dñm in ꝯſpcũ ſacerdotũ ⁊ iudicũ
qui fuerit in diebꝰ illis. Cũq; di
ligẽtiſſime pſcrutantes iuenerit
falſũ teſtẽ dixiſſe ꝯtra fratreꝫ ſuũ
mendaciũ: reddẽt ei ſicẽ frĩ ſuo fa
cere cogitauit. ⁊ auferes malũ de
medio tui ut audiẽtes ceteri timorẽ
habeãt ⁊ nequaq̃ talia audeant
facere. Nõ miſereberis eiꝰ ſed aĩaꝫ
ꝓ anima. oculũ ꝓ oculo. denteꝫ ꝓ
dente. manũ ꝓ manu. pedẽ ꝓ pede
exiges. ¶ Ca. xx.
Si exieris ad bellũ cõtra hoſtes
tuos ⁊ videris eq̃tatꝰ ⁊ currꝰ
⁊ maiorẽ q̃ tu hẽas aduſarij exercitꝰ
multitudieꝫ nõ timebis eos q2 dñs deꝰ
tuꝰ tecũ ẽ q̃ eduxit te de t̃ra egipti.

Appropinquāte autē iam prelio
ſtabit ſacerdos ante aciem et ſic
loquet̄ ad p̄pl'm Audi iſrl' · Vos
hodie ꝯtra inimicos vr̄os pugnā
cōmittitis: nō ptimeſcat cor vr̄m
Nolite metuere· nolite cedere nec
formidetis eos qꝛ dn̄s deꝰ veſter
in medio vr̄i ē et ꝓ vobis cōtra
aduerſarios dimicabit vt eruat
vos de piculo Duceſq̄ꝫ p ſingulas
turmas audiēte exercitu procla
mabūt Quis ē homo q̄ edificauit
domū nouā ⁊ nō dedicauit eam.
Vadat ⁊ reuertat̄ in domū ſuam
ne forte moriat̄ in bello ⁊ alius de
dicet eā Quis eſt homo q̄ planta
uit vineā et necdū fecit eam eſſe
cōmunē de qua veſci omnibꝰ lice
at. Vadat ⁊ reūtat̄ in domū ſuā
ne forte moriat̄ in bello et aliꝰ ho
mo eius fungat̄ officio. Quis eſt
homo qui deſpondit vxorē et nō
accepit eā. Vadat ⁊ reuertat̄ in
domū ſuā ne forte moriat̄ ī bello ⁊
alius hō accipiat eā. Hijs dictis
addent reliq̄ ⁊ loquētur ad p̄pl'm
Quis ē homo formidoloſus ⁊ cor
de pauido. Vadat et reuertat̄ in
domū ſuā ne pauere faciat corda
fratrū ſuoꝝ ſicut ipſe timore perter
ritus ē · Cumq̄ꝫ ſiluerint duces ex
ercitus et finem loquēdi fecerint
vnuſquiſq̄ꝫ ſuos ad bellū cuneos
p̄parabit· Si qn̄ acceſſeris ad ex
pugnandā ciuitatē offeres ei p̄
mū pacē· Si receperit et aperuerit
tibi portas: cūctus p̄pl's q̄ in ea ē
ſaluabit̄ et ſeruiet tibi ſub t̄buto
Si autē fedus inire noluerit et
ceperit cōtra te bellū oppugnabis
eā Cumq̄ꝫ tradiderit dn̄s deꝰ tuꝰ
illam in manu tua: pcuties om̄e
q̄d in ea generis maſculini ē ī ore
gladij abſq̄ꝫ mulieribꝰ et infanti
bus iumētis et ceteris q̄ in ciuita
te ſūt Omnē predā exercitui diui
des et comedes de ſpolijs hoſtiū
tuoꝝ q̄ dn̄s deus tuꝰ dederit tibi
Sic facies cūctis ciuitatibꝰ q̄ a te
ꝓcul valde ſūt et nō ſunt de hijs
vrbibus quas in poſſeſſionē ac
cepturus es · De hijs aūt ciuitatibꝰ
que dabunt̄ tibi nullū omnino
pmittes viuē ſꝫ interficies in ore
gladij: ethēū videlicet ⁊ amorreū
⁊ chananeū phereſeū ⁊ eueū ⁊ ie
buſeū ſicut p̄cepit tibi dn̄s deus
tuus ne forte doceāt vos facere cū
ctas abhominacōes q̄s ipi opati
ſūt dijs ſuis et peccetis in dn̄m deū
veſtrū Quādo obſederis ciuitatē
multo tēpore et munitōibꝰ circū
dederis vt expugnes eā: nō ſucci
des arbores de quibꝰ veſci poteſt
nec ſecuribus p circuitū debes va
ſtare regionē qm̄ lignū ē ⁊ nō hō
nec poteſt bellātiū ꝯtra te augere
numerū Si qua aūt ligna nō ſūt
pomifera ſed agreſtia ⁊ ī ceteros
apta vſus: ſuccide ⁊ extrue machi
nas donec capias ciuitatē q̄ ꝯtra
te dimicat·

Ca·xxi·

Quando iumentū fuerit ī ter
ra quā dn̄s deꝰ tuꝰ daturꝰ
eſt tibi hominis cadauer occiſi ⁊
ignorabitur cedis reus: egrediē
tur maiores natu et iudices tui ⁊
metient̄ a loco cadaueris · ſingu
laꝝ p circuitū ſpatia ciuitatū· et
quā viciniorē ceteris eſſe pſpexe
rint · ſeniores ciuitatis illiꝰ tollēt
vitulā de armento que nō traxit
iugū nec terrā ſcidit vomē et du
cent eam ad vallē aſperam atq̄ꝫ

ſaxoſã que nūq̄ arata eſt. nec ſe
mentē recepit ⁊ cedent in ea ceruí
ces vitule. Accedētq; ſacerdotes fi
lij leui quos elegerit dominꝰ deuſ
tuus ut miniſtrēt ei ⁊ bñdicant
in nomine eiꝰ ⁊ ad verbū eorum
ōne negotiū pendeat ⁊ quicq̄d mū
dum vł immundū eſt iudicetur
⁊ venient maiores natu ciuitatis
illius ad interfectum lauabūtq;
manꝰ ſuas ſup vitulā que in val
le pcuſſa eſt et dicent. Manꝰ nře
nō effuderūt ſāguinem hūc: nec
oculi viderūt. Propiciꝰ eſto pplo
tuo iſrahel quē redemiſti dñe ⁊ nō
reputes ſanguinē innocētem in
medio populi tui iſrł. Et auferet
ab eis reatus ſanguinis. tu autē
alienus eris ab innocētis cruoē
qui fuſus eſt cū feceris qd̄ p̄cepit
dñs. Si egreſſus fueris ad pug
nam cōtra inimicos tuos ⁊ tradi
derit eos dominꝰ deꝰ tuus in māu
tua captiuoſq; duxeris ⁊ videris
in numero captiuorū mulierē pl
chrā ⁊ adamaueris eā volueriſ
q; habere vxorē introduces eam
in domū tuam. Que radet ceſariē
⁊ circūcidet vngues ⁊ deponet ve
ſtē in qua capta eſt: ſedenſq; ī do
mo tua flebit patrē ⁊ matrē ſuā
vno menſe ⁊ poſtea intrabis ad
eam dormieſq; cū illa et erit vxor
tua. Si aūt poſtea nō ſederit aīo
tuo dimittes eam liberā: nec ven
dere poteris pecunia nec opprimē
p potētiam q: hūiliaſti eā. Si ha
buerit homo vxores duas vnam
dilectā ⁊ alterā odioſā genuerit
q; ex eis liberos ⁊ fuerit filius odi
oſe p̄mogenitꝰ volueritq; ſbſtantiam
inter filios ſuos diuidere: nō po

terit filiū dilecte facere p̄mogeni
tū ⁊ p̄ferre filio odioſe. ſed filium
odioſe agnoſcē p̄mogenitū dabit
q; ei de hijs que habuerit cuncta
duplicia. Iſte ē enim principiū
liberorū eius ⁊ huic debetur p̄mo
genita. Si genuerit homo filiū cō
tumacē ⁊ pteruū qui nō audierit
pr̄is ac matris imperium ⁊ coherci
tus obedire cōtempſerit: apprehē
dent eum ⁊ ducēt eū ad ſeniores
ciuitatis illiꝰ ⁊ ad portam iudicij
dicentq; ad eos. Filiꝰ noſter iſte
pteruus ⁊ ꝯtumax eſt monita no
ſtra audire cōtemnit. comeſſacō
nibus vacat ⁊ luxurie atq; cōui
uijs: lapidibꝰ eū obruet populus
ciuitatis ⁊ morietur ut auferatis
malū de medio vrī: ⁊ vniuerſus
iſrahel audiēs ptimeſcat. Qn̄ pec
cauerit homo qd̄ morte plectēdū
eſt ⁊ adiudicatus morti appēſus
fuerit in patibulo: nō pmanebit
cadauer eius in ligno. ſed in eadē
die ſepelietur. q: maledictꝰ a deo
eſt qui pendet in ligno ⁊ nequa
q̄ ꝯtaminabis trā tuā quā dñs de
us tuꝰ dederit tibi in poſſeſſiōem.

Non videbis ¶ Ca. xxij.
bouem ⁊ ouem fratris tui er
rantē ⁊ p̄teribis. ſ; reduces fri tuo
etiā ſi nō eſt ꝓpinquꝰ frat tuꝰ nec
noſti eū: duces ī domū tuā ⁊ erūt
apd̄ te q̄diu q̄rat ea fr̄ tuꝰ ⁊ reci
piat. Silir facies de aſino ⁊ de ve
ſtimēto ⁊ de oī re fr̄is tui q̄ pierit
ſi inueneris eā ne negligas quaſi
alienā. Si videris aſinū fr̄is tui ā
bouē cecidiſſe in via nō deſpicies
ſed ſubleuabis cū eo. Nō induet
mulier veſte virili: nec vir vtetur
veſte feīnea. Abhoīabilꝰ enī apd̄

deum eſt q̃ facit hoc. Si ambulãs
per viã in arbore vel in terra nidũ
auis inueneis ꝛ matrẽ pullis vl'
ouis deſup incubantẽ non teneb
eam cũ filijs ſꝫ abire patieris cap
tos tenẽs filios ut bene ſit tibi et
longo viuas tpe. Cũ edificaueis
domũ nouã facies murũ tecti p cir
cuitũ ne effundat ſanguis in do
mo tua ꝛ ſis reus labẽte alio ꝛ in
preceps ruẽte. Nõ ſeres vineã tuã
altẽo ſemine ne ꝛ ſemẽtis quã ſe
uiſti ꝛ que naſcitur ex vinea pit
ſãctificent. Nõ arabis in boue ſil
et aſino. Nõ induetis veſtimẽto
qď ex lana lino qꝫ cõtextũ eſt. Fu
niculos in fimbrijs facies p qua
tuor ãgulos pallij tui quo opitis
Si duxerit vir vxorem et poſtea
odio habuerit eã queſieritqꝫ oc
caſiones q̃bus dimittat eã obici
ens ei nomẽ peſſimũ ꝛ dixeit vxo
rẽ hãc accepi ꝛ ingreſſus ad eaꝫ
nõ inueni vgĩnẽ: tollẽt eam pr̃ et
mr̃ ei9 ꝛ ferẽt ſecũ ſigna vgĩnita
tis ei9 ad ſeniores vrbis q̃ in por
ta ſũt ꝛ dicet pr̃. Filiã meam dedi
huic vxoreꝫ quã qꝛ odit imponit
ei nomẽ peſſimũ ut dicat nõ inue
ni filiã tuaꝫ vgĩnẽ et ecce hec ſunt
ſigna vgĩnitatis filie mee. Expan
dẽt veſtimentũ coraꝫ ſeniorib9 ci
uitatis apprehẽdẽtqꝫ ſenes vrbis
illius virũ ꝛ verberabũt illũ: con
demnãtes inſup centũ ſiclis argẽ
ti quos dabit prĩ puelle qm̃ diffa
mauit nomẽ peſſimũ ſup virginẽ
iſrl' habebitqꝫ eã vxorẽ ꝛ nõ pote
rit dimittere omĩb9 diebus vite
ſue. Qď ſi verũ eſt qď obicit et nõ
eſt ĩ puella inuẽta vgĩnitas eiici
ent eã extra fores domus prĩs ſui

et lapidib9 obruẽt viri ciuitatis
illius ꝛ morieť qm̃ fecit nephas ĩ
iſrl' ut fornicareť in domo prĩs ſui
ꝛ auferes malum de medio tui Si
dormierit vir cũ vxore alteri9 vter
qꝫ morienť id eſt adulter ꝛ adul
tera ꝛ auferes malũ de iſrl'. Si pu
ellam vgĩnẽ deſpõderit vir ꝛ inue
nerit eã aliquis in ciuitate et ꝯcu
bueit cũ ea: educes vtrũqꝫ ad por
taꝫ ciuitatis illius ꝛ lapidib9 ob
ruenť: puella qꝛ non clamauit cũ
eſſꝫ in ciuitate: vir qꝛ humiliauit
vxoreꝫ ꝓximi ſui et auferes malũ
de medio tui Sĩ autẽ in agro repe
rerit vir puellã que deſpõſata eſt
ꝛ apprehẽdens ꝯcubuerit cũ ea ipſe
morieť ſolus. puella nihil patieť
nec eſt rea mortis. qm̃ ſic latro cõ
ſurgit ꝯtrĩ frẽꝫ ſuũ ꝛ occidit aĩaꝫ
eius: ita et puella ꝑpeſſa ẽ. Sola
erat in agro. clamauit ꝛ null9 af
fuit qui liberaret eã. Si inuenerit
vir puellã virginẽ que nõ habꝫ
ſpõſuꝫ ꝛ apprehẽdens cõcubuerit
cũ illa ꝛ res ad iudiciũ venerit: da
bit qui dormiuit cũ ea prĩ puelle
centũ qñquaginta ſiclos argẽti ꝛ
hẽbit eã vxorẽ qꝛ hũiliauit illaꝫ.
Nõ poterit dimittẽ eã cunctis di
ebus vite ſue. ¶ Ca. xxiij.

Non accipiet homo vxorẽ pa
tris ſui nec reuelabit operi
mentuꝫ eius. Non intrabit eunu
chus attritis vl' amputatis teſti
culis ꝛ abſciſo veretro eccleſiã do
mini. Nõ ingredieť manſer hoc ẽ
de ſcorto natus ĩ eccleſiam dñi vſ
qꝫ ad decimã generacõeꝫ Ammo
nites ꝛ moabites etiam poſt deci
maꝫ generacõem nõ intrabũt ec
cleſiã dñi ineternũ qꝛ noluerunt

vobis occurrere cū pane ⁊ aq̄ in
via qñ egreſſi eſtis de egipto ⁊ qꝛ
cōduxerūt cōtra te balaam filiū
beoꝛ de meſopotamia ſirie ut male
diceret tibi ⁊ noluit dñs deꝰ tuus
audire balaam: vertitq; maledi
ctōem eius in bñdictōem tuā eo
qꝺ diligeret te. Non facies cū eis
pacē nec queras eis bona cunctis
diebꝫ vite tue in ſempiternū. Nō
abhoīaberis ydumeū qꝛ frater
tuꝰ eſt: nec egiptiū qꝛ aduena fui
ſti in terra eiꝰ. Qui nati fuerint ex
eis tercia gñacōe intrabūt in ec
cleſiā dñi. Qñ egreſſus fueris ad
uerſus hoſtes tuos in pugnā: cu
ſtodies te ab ōni re mala. Si fue
rit inter vos homo qui nocturno
pollutꝰ ſit ſōnio egrediet̄ extrā ca
ſtra ⁊ nō reuertet̄ ꝑuſq̄ ad veſpe
rā lauet̄ aqua ⁊ poſt ſolis occaſū
regrediet̄ in caſtra. Habebis locū
extrā caſtra ad quē egrediaris ad
requiſita nature gerens paxillū i
baltheo. Cūq; ſederis fodies per
circuitū ⁊ egeſta humo operies q̄
releuatus es. Dñs enim deꝰ tuus
ambulat in medio caſtrorum ut
eruat te ⁊ tradat tibi inimicos tu
os: ut ſint caſtra tua ſācta ⁊ nihil
in eis appareat feditatis ne dereli
quat te. Non trades ſeruū domino
ſuo qui ad te cōfugerit. Habitabit
tecū in loco qui ei placuerit ⁊ in
vna vrbiū tuarū requieſcet nec cō
triſtes eū. Non erit meretrix de fili
abꝰ iſrl̄ nec ſcortatoꝛ de filijs iſrl̄.
Non offeres mercedē ꝓſtibuli nec
preciū canis in domo domini dei
tui quicq̄d illud eſt qꝺ vouerint
qꝛ abhoīacio eſt vtrūq; apud do
minū deū tuū. Nō fenerab̄ frī tuo
ad vſurā pecuniā nec fruges nec
quālibet aliā rem ſed alieno. Frī
autē tuo abſq; vſura id quo indi
get cōmodabis: ut bñdicat tibi
dñs deꝰ tuꝰ ī ōni ope tuo in terra
ad quā ingredieris poſſidēdā. Cū
votū voueris dño deo tuo nō tar
dabis reddere quia requiret illud
dñs deꝰ tuus ⁊ ſi moratꝰ fueris re
putabit̄ tibi in pctm̄. Si nolueris
polliceri abſq; peccato eris. Quod
autē ſemel egreſſum eſt de labijs
tuis obſeruabis ⁊ facies ſicut pmi
ſti dño deo tuo ⁊ ꝓpria voluntate
⁊ ore tuo locutꝰ es. Ingreſſus vi
neam ꝓximi tui cōmede vuas quā
tū tibi placuerit foras autē ne ef
feras tecū. Si intraueris ſegetē a
mici tui franges ſpicas ⁊ manu cō
teres falce autē non metes.
SI acceperit hō ¶ Ca. xxiiij.
vxorē ⁊ habuerit eā ⁊ nō i
uenerit grām añ oculos eius ꝓpter
aliquā feditatē: ſcribet libellū re
pudij ⁊ dabit in manu illius: et
dimittet eā de domo ſua. Cumq;
egreſſa alterū maritū duxerit ⁊ il
le quoq; oderit eam dederitq; ei li
bellū repudij ⁊ dimiſerit de domo
ſua vel certe mortuꝰ fuerit nō po
terit prior maritus recipe eam i vx
orem qꝛ polluta eſt ⁊ abhoīabi
lis facta corā dño: ne peccare faci
as terrā tuam quā dominꝰ deꝰ tuꝰ
tradiderit tibi poſſidēdā. Cū acce
perit homo nup vxorē nō ꝓcedet
ad bellū nec ei q̄ppiā neceſſitatis in
iungetur publice. ſꝫ vacabit abſq;
culpa domui ſue: ut vno āno lete
tur cū vxorē ſua. Nō accipies loco
pignoris inferiorem ⁊ ſuperiorē
molā. qꝛ animā ſuā appoſuit tibi.

Si deprehenſus fuerit homo ſolli
citãs fratrẽ ſuũ de filijs iſrahel et
vendito eo acceperit p̄ciũ interfi
cietur ⁊ auferes malũ de medio tui
Obſerua diligenter ne incurras pla
gã lepre ſed facies queciique docue
rint te ſacerdotes leuitici generis
iuxta id qđ p̄cepi eis et imple ſol
licite Memento te q̄ fecerit dñus
deus vr̃ marie in via cũ egrederet
mini de egipto · Cũ repetes a pro
ximo tuo rem aliquã quã debet ti
bi: nõ ingredieris domuz eius vt
pignus auferas ſed ſtabis foris ⁊
ille tibi ꝓferet qđ habuerit Si aũt
paup̲ ẽ nõ pnoctabit apud te pi
gnus ſed ſtatim reddes ei ãte ſolis
occaſũ· vt dormiens in veſtimẽto
ſuo bñdicat tibi ⁊ habeas iuſtici
am corã dño deo tuo · Nõ negab
mercedẽ indigẽtis et paup̲is fr̃is
tui ſiue aduene q̃ tecũ moratur i ter
ra ⁊ intra portas tuas ẽ · ſed eadem
die reddes ei p̄ciũ laboris ſui ante
ſolis occaſũ · ꝗꝛ paup̲ eſt et ex eo
ſuſtentat animã ſuam: ne clamet
cõtra te ad dñm ⁊ reputetur tibi in
peccatũ Non occidentur patres ꝓ fi
lijs nec filij ꝓ patrib⁹ ſed vn⁹quiſqꝫ
ꝓ peccato ſuo morietur · Non puer
tes iudiciũ aduene ⁊ pupilli nec
auferes pignoris loco vidue ve
ſtimentũ · Memẽto ꝗꝛ ſuieris in
egipto et eruerit te dñs deus tu⁹
inde Idcirco p̄cipio tibi vt facias
hanc rem · Quando meſſueris ſe
getẽ in agro tuo et oblitus mani
pulũ reliqueris: nõ reuerteris vt
tollas illũ ſed aduenã et pupillaꝫ
et viduã auferre patieris: vt bñ
dicat tibi dñs deus tuus in omni
ope manuuꝫ tuarum · Si fruges
collegeris oliuaruꝫ quicquid re
mãſerit in arborib⁹ nõ reuerteris
vt colligas · ſed relinques aduene
pupillo ac vidue Si vindemiaueris
vineã tuã nõ colliges remanẽtes
racemos ſed cedẽt in vſus aduene
pupilli ac vidue Memẽto ꝗꝛ ⁊ tu
ſeruieris in egipto: et idcirco pre
cipio tibi vt facias hanc rem ·

Si fuerit cauſa Ca· xxv·
inter aliquos ⁊ interpellauerint
iudices quẽ iuſtũ eſſe pſpexerint
illi iuſticie palmã dabunt quem
impiũ cõdemnabunt impietatis
Si autẽ eũ q̃ peccauit dignũ vide
rint plagis ꝓſternẽt ⁊ corã ſe fa
ciant verberari · Pro menſura pec
cati erit et plagarum modus ita
dũtaxat vt q̃dragenariũ numerũ
non excedant: ne fede laceratus
ãte oculos tuos abeat frater tu⁹
Non ligabis os bouis terentis in
area fruges tuas · Quando habi
tauerint fratres ſimul ⁊ vn⁹ ex eis
abſqꝫ liberis mortu⁹ fuerit: vxor
defũcti nõ nubet alteri ſed accipiet
eã frater eius ⁊ ſuſcitabit ſemen
fratris ſui ⁊ p̄mogenitũ ex ea fili
um nomĩe illi⁹ appellabit vt nõ
deleatur nomẽ ei⁹ ex iſrahel Si autẽ
noluerit accipere vxorẽ fratris ſui
q̃ ei lege debetur pget mulier ad por
tam ciuitatis ⁊ interpellabit ma
iores natu: dicetqꝫ Non vult fratr
viri mei ſuſcitare ſemen fratris ſui
in iſrahel: nec me in ꝯiugiũ ſumẽ
Statimqꝫ accerſiri eũ facient et in
terrogabũt Si reſpõderit nolo eã
vxorẽ accipe: accedꝫ mulier ad eũ
corã ſeniorib⁹ ⁊ tollet calciamẽtũ
de pede eius ſpuetqꝫ in faciẽ ei⁹ et
dicet · Sic fiet homĩ q̃ nõ edificat

domū fratris ſui. Et vocabiť nomē
illius in iſrł domꝰ diſcalciati. Si
habuerint inť ſe iurgiū viri duo
⁊ vnꝰ cōtra alteꝝ rixari ceperit vo
lenſqꝫ vxor alteriꝰ eruere virū ſuū
de manu fortioris: miſeritqꝫ manū
⁊ apprehenderit vereda eius: abſci
des manū illius nec flecteris ſuper
eam vlla mīa. Nō habebis in ſac
culo diuerſa pondera maius ⁊ mi
nus: nec erit in domo tua modi
us maior ⁊ minor. Pondus ha
bebis iuſtū ⁊ verū ⁊ modius eqł
⁊ verus erit tibi: ut multo viuas
tēpore ſup terrā quā dominꝰ deus
tuus dederit tibi. Abhominať enī
dominꝰ eum qui facit hec ⁊ aduer
ſať omnem iniuſticiam. Memento
que fecerit tibi amalech ī via qn̄
egrediebaris ex egipto: qūo oc
curreꝝit tibi ⁊ extremos agminis
tui qui laſſi reſidebant ceciderit.
quādo tu eras fame ⁊ labore con
fectꝰ ⁊ nō timuerit deū. Cū ergo
dominꝰ deꝰ tuus dederit tibi requi
em ⁊ ſubiecerit cūctas p circuitū
nacōes in terra quā tibi pollicitꝰ
eſt delebis nomē eius ſub celo:
Caue ne obliuiſcaris. Ca. xxvi.
CVnqꝫ intraueris terrā quā
dominꝰ deus tuꝰ tibi daturꝰ
eſt poſſidēdam ⁊ obtinueris eam
atqꝫ habitaueris in illa: tolles de
cūctis frugibꝰ tuis pͥmicias ⁊ po
nes in cartallo pgeſqꝫ ad locum
quē dominꝰ deus tuꝰ elegerit ut
ibi inuocetur nomē eius: accedes
qꝫ ad ſacerdotē qui fuerit in diebꝫ
illis ⁊ dicens ad eū. Profiteor ho
die corā dn̄o deo tuo qꝛ īgreſſus ſū
in terrā pro q̄ iurauit patribꝫ no
ſtris vt daret eam nobis. Suſcipi

enſqꝫ ſacerdos cartallū de manu
tua ponet ante altare dn̄i dei tui ⁊
loqueris in cōſpectu domini dī tui
Sirus pſequebať pꝛēm meū qui
deſcēdebat in egiptum ⁊ ibi pegri
natꝰ eſt in paucissimo nūero: cre
uitqꝫ in gētem magnam ac robu
ſtā ⁊ infinite multitudinis. Affli
xerūtqꝫ nos egipcij ⁊ pſecuti ſunt
imponentes onera grauiſſima ⁊
clamauimꝰ ad dominū deū patrū
noſtrorū q̄ exaudiuit nos ⁊ reſpe
xit hūilitatem noſtrā ⁊ laborem
atqꝫ anguſtiā: ⁊ eduxit nos de egi
pto in manu forti ⁊ brachio extē
to. in ingenti pauore. in ſignis at
qꝫ portentis ⁊ introduxit ad locū
iſtū: ⁊ tradidit nobis terrā lacte
⁊ melle manantē. Et idcirco nūc
offero pͥmicias frugū terre quā
dominus dedit mihi. Et dimittes
eas in cōſpectu dn̄i dei tui: ⁊ adora
to dn̄o deo tuo epulaberis in omī
bꝰ bonis que dominꝰ deus tuꝰ de
derit tibi ⁊ domui tue tu ⁊ leuites
⁊ aduena qui tecum eſt. Quādo
cōpleueris decimā cunctarum fru
gū tuarum. anno decimarū tercīo
dabis leuite ⁊ aduene ⁊ pupillo
⁊ vidue ut comedant intra por
tas tuas ⁊ ſaturentur: loquerisqꝫ
in conſpectu domini dei tui. Attuli
quod ſanctificatum eſt de domo
mea ⁊ dedi illud leuite ⁊ aduene
⁊ pupillo ac vidue ſicut iuſſiſti
mihi. Non pͥterii mandata tua
nec ſum oblitus imperij. Non co
medi ex eis ī luctu meo nec ſepa
ui ea in q̄libet immūdicia: nec ex
pendi ex hijs quicq̄ ī re funebri
Obediui voci domini dei mei ⁊ feci
omīa ſicut pͥcepiſti mihi. Reſpice

de ſãctuario tuo ⁊ de excelſo celorũ
habitaculo et benedic ꝑplo tuo iſ
rahel ⁊ terre quaꝫ dediſti nobis ſi
cut iuraſti patribꝰ noſtris terre
lacte ⁊ melle manãti. Hodie dñs
deus tuꝰ p̃cepit tibi ut facias mã
data hec atꝙ iudicia ut cuſtodi
as ⁊ impleas ex toto corde tuo et
ex tota anima tua. Dominũ elegi
ſti hodie ut ſit tibi deꝰ ⁊ ambules
in vijs eiꝰ et cuſtodias cerimoni
as illius ⁊ mãdata atꝙ iudicia ⁊
obedias eius imperio. En dñs ele
git te hodie ut ſis ei ꝑpl's peculia
ris ſicut locutus eſt tibi ⁊ cuſtodi
as oĩa precepta illiꝰ ⁊ faciat te ex
celſiorẽ cũctis gẽtibus q̃s creauit
in laudẽ ⁊ nomẽ ⁊ gloriã ſuam ut
ſis populꝰ ſanctꝰ dñi dei tui ſicut
locutus eſt. ¶ Ca. xxvij.

Precepit aũt moyſes et ſeni
ores ꝑplo iſrahel dicẽtes Cu
ſtodite om̃e mandatũ qđ p̃cipio
vob' hodie. Cũꝙ trãſieritis iorda
nẽ in terram quaꝫ dñs deus tuus
dabit tibi eriges ingẽtes lapides
⁊ calce leuigabis eos ut poſſis in
eis ſcribere oĩa verba legis huiꝰ
iordane trãſmiſſo ut introeas ter
ram quaꝫ dñs deus tuus dabit ti
bi terrã lacte ⁊ melle manantẽ ſi
cut iurauit patribꝰ tuis. Quãdo ꝫ
trãſieritis iordanẽ erigite lapides
quos ego hodie p̃cipio vobis in
mõte hebal ⁊ leuigabis eos calce
et edificab' ibi altare dño deo tuo
de lapidibꝰ q̇s ferrũ non tetigit ⁊
de ſaxis informibꝰ et impolitis et
offeres ſuper eo holocauſta dño
deo tuo ⁊ ymolabis hoſtias paci
ficas: comedeſꝙ ibi ⁊ epulaberis
corã dño deo tuo. Et ſcribes ſuper
lapides oĩa verba legis huiꝰ pla
ne ⁊ lucide. Dixeritꝙ moyſes ⁊ ſa
cerdotes leuitici generis ad om̃eꝫ
iſrahelem. Attẽde ⁊ audi iſrl'. Ho
die factus es populus dñi dei tui.
Audies voceꝫ eius ⁊ facies mãda
ta atꝙ iuſticias q̃s ego p̃cipio ti
bi. Precepitꝙ moyſes populo in
die illo dicẽs Hij ſtabũt ad bñdi
cendũ dño ſup montem garizim
iordane trãſmiſſo ſymeon leui iu
das yſachar ioſeph ⁊ beniamin
Et e regione iſti ſtabũt ad maledi
cendũ in mõte hebal ruben gad ⁊
aꝫer ꝫabulon dan ⁊ neptalim. Et
pronũciabunt leuite dicentꝙ ad
omnes viros iſrahel excelſa voce
Maledictus homo q̇ facit ſculpti
le ⁊ cõflatile abhominacõem dñi
opꝰ manuũ artificũ ponitꝙ illud
in abſcõdito. Et reſpõdebit om̃is
populus et dicet amẽ. Maledictꝰ
qui nõ honorat prẽꝫ ſuũ ⁊ matrẽ
Et dicet om̃is populus amẽ. Ma
ledictus qui trãſfert terminos ꝓ
ximi ſui. Et dicet oĩs populꝰ amẽ.
Maledictus q̇ errare facit cecũ in
itinere. Et dicet oĩs populus amẽ
Maledictus q̇ ꝑuertit iudiciũ ad
uene pupilli ⁊ vidue Et dicet oĩs
ꝑpl's amen. Maledictus q̇ dormit
cum vxore p̃ris ſui ⁊ reuelat opi
mentũ lectuli eius. Et dicet om̃is
populus amen. Maledictus q̇ dor
mit cũ omni iumẽto. Et dicet om
nis ꝑpl's amen. Maledictus q̇ dor
mit cũ ſorore ſua filia p̃ris ſui vel
matris ſue. Et dicet om̃is populꝰ
amen. Maledictus q̇ dormit cũ ſo
cru ſua Et dicet om̃is ꝑpl's amen.
Maledictus q̇ clam ꝑcuſſerit ꝓxi
mũ ſuũ. Et dicet om̃is ꝑpl's amen

Maledictꝰ qui accipit munera ut
ꝑcutiat aīam ſāguinis innocen
tis. Et dicꝫ ōnis populꝰ amē. Ma
ledictꝰ q̄ non ꝑmanet in ſermoni
bꝰ legis huiꝰ: nec eos ope ꝑficit
Et dicꝫ ōnis populꝰ amē.

SI autē audieris (Ca. xxviij.
vocē dn̄i dei tui ut facias atꝫ
cuſtodias ōnia mādata eiuſ que
ego p̄cipio tibi hodie: faciet te do
minꝰ deus tuꝰ excelſiorē cūctis gē
tibus que verſātur in terra. Veni
entqꝫ ſup te vniuerſe bn̄dictiōes
iſte ⁊ apprehēdēt te: ſi tn̄ precepta
eiꝰ audieris. Bn̄dictꝰ tu in ciuitate
et bn̄dictꝰ in agro. Benedictꝰ fru
ctꝰ ventris tui et fructꝰ terre tue:
fructuſqꝫ iumentoꝝ tuoꝝ greges
armentoꝝ tuorū ⁊ caule ouium
tuarū. Bn̄dicta horrea tua ⁊ bene
dicte reliquie tue. Bn̄dictꝰ eris in
grediens ⁊ egrediēs. Dabit dn̄s
inimicos tuos q̄ ꝯſurgēt aduer
ſum te corruentes in ꝯſpectu tuo
Per viaꝫ vnam venīēt ꝯtra te et
ꝑ ſeptē fugient a facie tua. Emit
tet dn̄s bn̄dictōnem ſup cellaria
tua et ſup ōnia opa manuū tua
rū: benedicꝫqꝫ tibi in terra quam
acceperis. Suſcitabit te dn̄s ſibi ī
populū ſāctum ſicut iurauit tibi:
ſi cuſtodieris mādata domī dei tui
⁊ ābulaueris ī vijs eiꝰ. Videbūt
qꝫ ōnes terrarū populi ꝙ nomen
dn̄i inuocatū ſit ſup te ⁊ timebūt
te. Abundaē te faciet dn̄s ōnibꝫ
bonis fructu vteri tui et fructu iu
mētoꝝ tuoꝝ: fructu terre tue quā
iurauit dn̄s p̄ribꝰ tuis ut darꝫ ti
bi. Apiet dn̄s theſaurꝫ ſuū opti
mū celuꝫ: ut tribuat pluuiā terre
tue in t̄pe ſuo. Bn̄dicetqꝫ cūctis

opibꝰ manuū tuarū ⁊ feneraƀ gē
tibꝰ multis et ipſe a nullo fenꝰ ac
cipies. Conſtituet te dn̄s deꝰ tuꝰ
in caput ⁊ non in caudā ⁊ eris ſē
per ſup̄ et nō ſubter. ſi tam̄ audie
ris mādata dn̄i dei tui q̄ ego preci
pio tibi hodie ⁊ cuſtodieris ⁊ fece
ris: ac n̄ declinaueris ab eis nec ad
dextrā nec ad ſiniſtrā: nec ſecutuſ
fueris deos alienos neqꝫ colueris
eos. Qđ ſi audire nolueris vocem
dn̄i dei tui ut cuſtodias et facias
ōnia mādata eiꝰ et cerimōias q̄ſ
ego p̄cipio tibi hodie: venīēt ſup
te ōnes maledictōes iſte ⁊ app̄hē
dent te. Maledictꝰ eris in ciuitate
maledictꝰ in agro. Maledictū hor
reū tuū et maledicte reliq̄e tue. Ma
ledictꝰ fructꝰ ventris tui et fructꝰ
terre tue: armēta boum tuorꝫ et
greges ouiū tuarū. Maledcūs eſ
ingrediēs: et maledcūs egrediēſ
Mittet dominus ſup te famem et
eſuriem ⁊ increpacōem in omnia
opa tua q̄ tu facies: donec ꝯterat
te et ꝑdat velociter ꝓpter adinuē
cōes tuas peſſimas in quibꝰ reli
quiſti me. Adiungat tibi dominꝰ
peſtilentiaꝫ: donec conſumat te de
terra ad quā ingredieris poſſidē
daꝫ. Percuciat te dominꝰ egeſta
te ⁊ febri ⁊ frigore ardore ⁊ eſtu
⁊ aere corrupto ac rubigine et ꝑ
ſequatē donec ꝑeas. Sit celū qđ ſu
pra te ē eneū et terra quā calcas
ferrea. Det dominus ymbreꝫ ter
re tue puluerem et de celo deſcen
dat ſuper te cinis donec contera
ris. Tradat te dominus corruen
tem ante hoſtes tuos et per vnaꝫ
viā egrediaris ꝯtr̄ eos ⁊ ꝑ ſepteꝫ
fugias ⁊ diſꝑgaris ꝑ oīa regn̄ ter-

Sitq; cadauer tuū in eſcaꝫ cūctis
volatilibus celi et beſtijs terre et
nō ſit q̄ abigat. Percutiat te dn̄s
vlcere egipti et pte̅ corpis p quā
ſtercora digerunt. ſcabieq; ꝛ pru
rigine ita vt curari nequeas Per
cutiat te dn̄s amētia ꝛ cecitate ac
furore mentis ꝛ palpes ī meridie
ſicut palpare ſolet cecus in tene
bris et n̄ dirigas vias tuas Omq;
tēpore calūniaꝫ ſuſtineas ꝛ oppri
maris violentia nec habeas qui
liberet te. Vxorē accipias ꝛ alius
dormiat cū ea. Domū edifices et
nō habites ī ea. Plantes vineā
et nō vindemies eam. Bos tuus
ymoletur corā te ꝛ n̄ comedas ex eo
Aſinus tuus rapiatur ī cōſpectu tuo
ꝛ nō reddatur tibi Oues tue dentur
inimicis tuis et nō ſit qui te adiu
uet Filij tui ꝛ filie tue tradantur al
teri ꝑplo videntib9 oculis tuis et
deficientib9 ad cōſpectū eorū tota
die ꝛ nō ſit fortitudo in manu tua
Fructus terre tue ꝛ omēs labores
tuos comedat ꝑpls quē ignoras
ꝛ ſis ſemp calūniaꝫ ſuſtinēs ꝛ op
preſſus cūctis diebus ꝛ ſtupens
ad terrorē eoꝝ q̄ videbunt oculi
tui. Percutiat te dominus vlcere
peſſimo in genib9 ꝛ in ſuris ſana
riq; nō poſſis a planta pedis vſq;
ad verticē tuū. Ducetq; te dn̄s et
regē tuū quē cōſtitues ſup te in gē
teꝫ quā ignoras tu et pres tui et
ſuies ibi dijs alienis ligno ꝛ la
pidi et eris ꝑditus in ꝓuerbiuꝫ ac
fabulaꝫ omib9 ꝑplis ad quos te
introduxerit dn̄s. Sementeꝫ mul
tā iacies in terrā ꝛ modicū cōgre
gab; qꝛ locuſte deuorabunt omia
Vineā plātabis ꝛ fodies ꝛ vinū

nō bibes nec colliges ex ea quip
piam. qm̄ vaſtatur vmib9. Oliuas
habebis ī omnib9 terminis tuis
ꝛ nō vngeris oleo. qꝛ defluent et
peribūt. Filios generabis ꝛ fi
lias ꝛ nō frueris eis. qm̄ ducentur
in captiuitatē Omēs arbores tuas
ꝛ fruges terre tue rubigo cōſumet
Aduena q̄ tecū verſatur in t̄ra aſcē
det ſup te. eritq; ſublimior. tu aūt
deſcēdes ꝛ eris īferior Ipē fenerabit
tibi ꝛ tu nō fenerabis ei. Ipſe erit
in caput et tu eris in caudā. Et ve
nient ſup te omēs maledictiones
iſte ꝛ ꝑſequentes apprehēdent te
donec intereas. qꝛ nō audiſti voceꝫ
dn̄i dei tui nec ſuaſti mādata ei9
et cerimonias q̄s p̄cepit tibi. Et
erūt in te ſigna atq; ꝓdigia et in
ſemine tuo vſq; ī ſempiternū: eo
qꝙ nō ſuieris dn̄o deo tuo in gau
dio cordiſq; leticia ꝓpter rerū oim
abundanciā Seruies inimico tuo
quē immittet tibi dn̄s in fame et
ſiti ꝛ nuditate ꝛ omni penuria et
ponet iugū ferreū ſup ceruicē tuā
donec te cōterat. Adducet dn̄s ſup
te gentē de longinquo et de extre
mis terre finib9 in ſimilitudinē aq̄le
volantis cū impetu cuius linguaꝫ
ītelligere nō poſſis: gentē ꝓcaciſ
ſimā que nō deferat ſeni nec miſe
reatur puuli et deuoret fructū iumē
torū tuorū ac fruges terre tue: do
nec intereas ꝛ nō relinq̄t tibi triti
cū vinū ꝛ oleū armēta boū et gre
ges ouiū donec te diſperdat et cō
terat in cūctis vrbibus tuis ꝛ de
ſtruantur muri tui firmi atq; ſubli
mes in quib9 habebas fiduciam
in omi terra tua. Obſideberis ītra
portas tuas in omi terra tua quā

Dabit tibi dñs deus tuus ⁊ come
des fructū vteri tui ⁊ carnes filio
rū tuoꝝ ⁊ filiarū tuarū quas dede
rit tibi dñs de⁹ tuus in anguſtia
et vaſtitate q̄ opprimet te hoſtis
tuus Homo delicatus in te⁊ luxu
rioſus valde inuidebit fratri ſuo ⁊
vxori que cubat i ſinu ſuo ne det
eis de carnibus filioꝝ ſuoꝝ quas
comedet: eo q̄ nihil aliud habeat
in obſidione ⁊ penuria qua vaſta
uerint te inimici tui intra omnes
portas tuas. Tenera mulier ⁊ de
licata que ſupra terraꝫ ingredi nō
valebat nec pedis veſtigiū figere
ꝓpter mollitieꝫ ⁊ teneritudinē ni
miā: inuidebit viro ſuo qui cubat
in ſinu eius ſuper filijs ⁊ filie carni
bus ⁊ illuuie ſecundinarū q̄ egre
diūtur de medio feminū eius ⁊ ſu
ꝑ liberis q̄ eadē horā nati ſūt. Come
dent enī eos clā ꝓpt̄ reꝝ omniū pe
nuriā in obſidione ⁊ vaſtitate q̄
opprimet te inimicus tu⁹ intr̄ por
tas tuas. Niſi cuſtodieris ⁊ feceris
oīa verba legis hui⁹ q̄ ſcripta ſūt
in hoc volumine ⁊ timueris nomē
ei⁹ glorioſū ⁊ terribile hoc ē dñm
deuꝫ tuū: augebit dñs plagas tu
as ⁊ plagas ſeminis tui plagas
magnas ⁊ pſeuerātes infirmita
tes peſſimas ⁊ ꝑpetuas ⁊ ɔuertet
in te omēs afflictiones egipti q̄s
timuiſti ⁊ adherebūt tibi. Inſup
⁊ vniuſos languoēs ⁊ plagas q̄
non ſūt ſcripte in volumine legis
huius inducet dominus ſuper te
donec te conterat. Et remanebitis
pauci numero qui prius eratis ſi
cut aſtra celi pre multitudine q̄m
non audiſti vocē dñi dei tui. Et ſic
āte letatus ē dñs ſup vos bn̄ vob̄

faciēs vosq̄ multiplicās ſic letabi
tur diſperdens vos atq̄ ſubuertēs
ut auferamini de terra ad quam i
gredieris poſſidendam Diſperget
te dominus in omnes populos a
ſūmitate terre vſq̄ ad terminos
eius ⁊ ſeruies ibi dijs alienis q̄s
⁊ tu ignoras ⁊ patres tui lignis
⁊ lapidib⁹. In gentibus quoq̄
illis non quieſces neq̄ erit requi
es veſtigio pedis tui. Dabit enim
tibi dominus ibi cor pauidum ⁊
deficientes oculos ⁊ animam cō
ſumptam merore et erit vita tua
quaſi pendens ante te. Timebis
nocte ⁊ die ⁊ non credes vite tue
Mane dices quis mihi det veſpe
rum ⁊ veſpe quis mihi det mane
ꝓpter cordis tui formidineꝫ qua
terreberis et ꝓpter ea que tuis vi
debis ocul'. Reducet te dñs claſſi
bus in egiptū ꝑ viā de q̄ dixit tibi
ut eaꝫ āplius nō videres. Ibi ven
deris inimicis tuis in ſeruos ⁊ ācil
las ⁊ nō erit q̄ emat. ¶ Ca. xxix.

HEc ſunt verba federis quod
precepit dñs moyſi ut feri
ret cuꝫ filijs iſrahel in terra moab
preter illud fedus qd̄ cum eis pe
pigit in oreb Vocauitq̄ moyſes
oēm iſrahel ⁊ dixit ad eos. Vos
vidiſtis vniuſa q̄ fecit dñs coraꝫ
vob̄ i t̄ra egipti pharaoni ⁊ oib⁹
ſeruis ei⁹ vniuſeq̄ t̄re illi⁹ tēpta
tiōes magnas q̄s viderūt oculi tui
ſig̃ illa portētaq̄ ingētia ⁊ nō de
dit vob̄ dñs cor itelligēs ⁊ oculos
vidētes et aures q̄ poſſint audire
vſq̄ in pn̄teꝫ diē. Adduxit vos. xl.
ānis ꝑ deſertū nō ſūt attrita veſti
mēta vr̄a nec calciamēta pedū vr̄o
rū vetuſtate ɔſumpta ſūt. Panē nō

comedistis. vinū ⁊ siceraꝫ nō bi
bistis ut sciretis qꝛ ipse ē dn̄s deꝰ
vester. Et venistis ad hūc locum
egressusq̃ȝ ē seon rex esebon et og
rex basan occurrentes nobis ad
pugnā ⁊ pcussimꝰ eos ⁊ tulimus
terrā eoꝝ ac tradidimꝰ possiden
dam rubē ⁊ gad ⁊ dimidie tribui
manasse Custodite ergo v̾ba pa
cti huiꝰ et implete ea ut intelliga
tis vniūsa q̄ facitis Vos statis ho
die cūcti corā dn̄o deo vr̄o. pn̄cipes
vestri ⁊ tribꝰ ac maiores natu at
qȝ doctores oīs pp̄lus isrl̄ liberi et
vxores vestre ⁊ aduene q̄ tecū mo
rātur in castris exceptis lignoꝝ
cesoribꝰ ⁊ hijs q̄ cōportāt aquas
ut trāseas in federe dn̄i dei tui ⁊ in
iureiurādo qđ hodie dn̄s deꝰ tuus
percutit tecū ut suscitet te sibi ī po
pulū ⁊ ipse sit dn̄s deus tuꝰ sicut
locutꝰ ē tibi ⁊ sicut iurauit prībꝰ
tuis abrahaꝫ ysaac ⁊ iacob. Nec
vobis solis ego hoc fedus ferio ⁊
hec iuramēta cōfirmo ſȝ cunctis p̄
sentibꝰ ⁊ absētibus. Vos enī no
stis quō habitauerimus in terra
egipti ⁊ quō trāsierimꝰ p mediū
nationū q̄s trāseūtes vidistis ab
hominacōes et sordes id ē ydola
eoꝝ lignū ⁊ lapidē argentū ⁊ au
rum q̄ colebant. Ne forte sit inter
vos vir aut mulier familia ā tri
bus cuiꝰ cor auersū est hodie a do
mino deo vr̄o ut vadat ⁊ seruiat
dijs illaꝝ gētiū ⁊ sit inter vos ra
dix germinās fel ⁊ amaritudineꝫ
Cūq̃ȝ audierit v̾ba iuramēti huiꝰ
bn̄dicat sibi ī corde suo dicēs pax
erit mihi ⁊ ambulabo in prauita
te cordis mei ⁊ assumat ebria siti
entē ⁊ dn̄s nō ignoscat ei: ſȝ tunc

q̄ maxime furor eius fumet et ze
lus cōtra hoiem illū et sedeāt sup
eū oīa maledicta q̄ scripta sunt
in hoc volumīe ⁊ deleat dominus
nomē eius sub celo ⁊ cōsumat eū
in pdicōne ex omnibus tribubꝰ is
rahel iuxta maledictōes que in li
bro legis huius ac federis cōtinen
tur. Dicetq̃ȝ sequēs generatio ⁊ fi
lij q̄ nascētur deīceps ⁊ peregrini
qui de lōge venerint vidētes pla
gas terre illius et infirmitates q̄
bus eā afflixerit dn̄s sulphure ⁊
solis ardore cōburens ita ut vltra
nō serat̄ nec virēs quippiā germi
net in exēplū subūsionis zodome
⁊ gomorre adame ⁊ seboim q̄s sb
uertit dn̄s in ira ⁊ in furore suo ⁊
dicēt omēs gentes Quare sic fecit
dominꝰ terre huic. Que ē hec ira
furoris eiꝰ immēsa. Et ridebunt
Quia dereliquerūt pactū dn̄i qđ pe
pigit cū patribus eoꝝ qn̄ eduxit
eos de terra egipti ⁊ seruierūt dijs
alienis ⁊ adorauerūt eos q̄s nesci
ebāt ⁊ quibꝰ nō fuerāt attribu
ti idcirco iratus est furor dn̄i con
tra terrā istā ut induceret sup eā
oīa maledicta q̄ in hoc volumine
scripta sūt ⁊ eiecit eos de t̄ra sua ī
ira ⁊ ī furore et ī indignatione maxi
ma piecitq̃ȝ ī terrā alienā sicut ho
die cōprobat̄ Abscōdita a dn̄o deo
nr̄o que maīfesta sūt nob̄ ⁊ filijs
nr̄is vsq̃ȝ in sempit̄nū ut faciamꝰ
vniuersa legis huiꝰ. ¶ Ca. xxx.

CVm ergo venerint super te
omēs sermones isti bn̄dictō
siue maledictō quā pposui in con
spectu tuo ⁊ ductus penitudīe cor
dis tui in vniūsis gētibꝰ in quas
dispserit te dn̄s deus tuꝰ ⁊ reūsus

fueris ad eū ⁊ obedieris eius im
perijs ſicut ego hodie p̄cipio tibi
cum filijs tuis in toto corde tuo ⁊
in tota aīa tua: reducet te dn̄s de
us tuꝰ de captiuitate tua ac miſe
rebitur tui ⁊ rurſū cōgregabit te
de cūctis populis in quos te an̄ di
ſperſit. Si ad cardines celi fueris
diſſipatus inde te ētrahet dn̄s de
us tuꝰ: ⁊ aſſumet atq; introducꝫ
in terrā quā poſſederūt pr̄es tui ⁊
obtinebis eā ⁊ bn̄dicens tibi ma
ioris numeri te eſſe faciet q̄ꝫ fue
rūt pr̄es tui. Circūcidet dn̄s deus
tuus cor tuū ⁊ cor ſeminis tui: ut
diligas dn̄m deum tuum ex toto
corde tuo ⁊ in tota aīa tua ut poſ
ſis viuere. Oēs autē maledictōes
has cōuertet ſup inimicos tuos ⁊
eos qui oderūt te ⁊ pſequūtur. Tu
autē reuerteris ⁊ audies vocē do
mini dei tui facieſq; vniuerſa mā
data que ego p̄cipio tibi hodie ⁊
abūdare te faciet dominꝰ deꝰ tuꝰ
in cūctis opibus manuū tuarꝫ in
ſobole vteri tui ⁊ in fructu iumen
torꝫ tuorꝫ: in vbertate terre tue et
in rerū oīm largitate. Reuertetur
enī dn̄s ut gaudeat ſup te in om̄i
bꝰ bonis ſicut gauiſus eſt in pr̄i
bus tuis. ſi tn̄ audieris vocem do
mini dei tui ⁊ cuſtodieris p̄cepta
eius ⁊ cerimōias que in hac lege
cōſcripta ſunt ⁊ reuertaris ad do
minū deum tuū in toto corde tuo
⁊ in tota anima tua. Mādatū hoc
qd ego p̄cipio tibi hodie nō ſup
te eſt neq; pcul poſitū. nec in celo
ſitū: ut poſſis dicē q̄s nr̄m valet
ad celū aſcendē ut deferat illud
ad nos ut audiamꝰ atq; ope cō
pleamꝰ: neq; trās mare poſitū ut

cauſeris ⁊ dicas q̄s e nob poterit
mare trāſfretare ⁊ illud ad nos vſ
q; deferre ut poſſimꝰ audire ⁊ face
re qd p̄ceptū eſt. ſʒ iuxta te eſt ſmo
valde in ore tuo ⁊ in corde tuo ut
facias illū. Conſidera q hodie ꝓ
poſuerī in cōſpectū tuo vitā ⁊ bonū
⁊ ecōtrario mortē ⁊ malū: ut dili
gas dn̄m deū tuū ⁊ ābules ī vijs
eius ⁊ cuſtodias mādata illiꝰ et
cerimonias atq; iudicia ⁊ viuas
atꝫ multiplicet te bn̄dicatq; tibi
in terra ad quā ingredieris poſſi
dendam. Si autē auerſū fuerit cor
tuū ⁊ audire nolueris atꝫ errore
deceptus adoraueris deos alienos
⁊ ſeruieris eis: pdico tibi hodie
q peas ⁊ paruo tēpe moreris in
terra ad quā iordane trāſmiſſo
ingredieris poſſidēdā. Teſtes in
uoco hodie celū ⁊ terrā q ꝓpoſue
rim vob vitā ⁊ bonū: bn̄dictōem
⁊ maledictōem. Elige ergo vitā
ut ⁊ tu viuas ⁊ ſemē tuum: ⁊ dili
gas dn̄m deū tuū atꝫ obedias vo
ci eius ⁊ illi adhereas. Ipſe ē enī
vita tua ⁊ lōgitudo dierꝫ tuorꝫ ut
hites in terra ꝓ q iurauit dn̄s pa
tribꝰ tuis abrahā yſaac ⁊ iacob
ut daret eam illis. ¶ Ca. xxxi.

Abijtq; moyſes ⁊ locutus eſt
oīa verba hec ad vniuerſū
iſrl' ⁊ dixit ad eos. Centū viginti
annorū ſū hodie nō poſſum vltra
egredi ⁊ ingredi: preſertim cum ⁊
dn̄s dixerit m̄ n̄ trāſib iordanē iſtū
Dn̄s ergo deꝰ tuus trāſibit an̄ te. Ipſe
delebit oēs gentes has in conſpe
ctu tuo ⁊ poſſidebis eas. Et ioſue
iſte trāſibit an̄ te ſic locutꝰ ē dn̄s.
Facietq; dn̄s eis ſicut fecit ſeon
⁊ og regibꝰ amorreorū ⁊ t're eorū

delebitqꝫ eos Cum ergo ⁊ hos tra
diderit vobis ſimilr̄ facietis eis
ſicut precepi vobis· Viriliter agi
te ⁊ ꝯfortamini · Nolite timere ne
paueatis ad ꝯſpectū eorū q̄ꝛ dn̄s
deus tuus ipſe ē ductor tuus ⁊ nō
dimittet nec derelinquet te · Voca
uitqꝫ moyſes ioſue et dixit ei corā
omī iſrahel · Confortare ⁊ eſto ro
buſtus Tu em̄ introduces pplꝫ
iſtū in terrā quā daturū ſe prib⁹
eorū iurauit dn̄s et tu eā diuides
ſorte· Et dn̄s q̄ ductor ē veſter ipē
erit tecū· non dimittet nec derelin
quet te· Noli timere nec paueas·
Scripſit itaqꝫ moyſes legē hanc
⁊ tradidit eā ſacerdotib⁹ filijs leui
q̄ portabāt archam federis dn̄i ⁊
cūctis ſenioribus iſrl' Precepitqꝫ
eis dicēs · Poſt ſeptē ānos remiſ
ſionis in ſollemnitate tabnaculo
rū cōuenientib⁹ cūctis ex iſrahel
vt appareāt in ꝯſpectu dn̄i dei tui i
loco quē elegerit dn̄s: leges v̄ba
legis huius coraꝫ omī iſrahel: au
dientib⁹ eis ⁊ in vnū omī populo
ꝯgregato· tam viris q̄ꝫ mlierib⁹
puulis ⁊ aduenis q̄ ſūt intra por
tas tuas vt audientes diſcāt ⁊ ti
meant dn̄m deū vr̄m ⁊ cuſtodiāt
impleantqꝫ omēs ſmones legis
huius Filijqꝫ eoꝝ q̄ nūc ignorāt
vt audire poſſint ⁊ timeant dn̄m
deū ſuū cunctis dieb⁹ q̄b⁹ v̄ſant
in terra ad quā vos iordane trāſ
miſſo pgitis obtinendam · Et ait
domin⁹ ad moyſen Ecce ppe ſunt
dies mortis tue Voca ioſue ⁊ ſta
te in tabernaculo teſtimonij vt p̄
cipiam ei· Abierūt ergo moyſes
⁊ ioſue et ſteterūt in tabernaculo
teſtimonij: apparuitqꝫ domin⁹ ibi

in colūna nubis q̄ ſtetit i itroitu
tabnaculi: dixitqꝫ dn̄s ad moyſē
Ecce tu dormies cum prib⁹ tuis et
ppl's iſte ꝯſurgens fornicabit p⁹
deos alienos in terra ad quā in
gredief vt habitet in ea: ibi dēli
quet me et irritū faciet fedus qd
pepigi cū eo· Et iraſcef furor me⁹
cōtra eū i die illo ⁊ derelinquā eū
⁊ abſcondā faciem meā ab eo et
erit in deuorationē· Inuenient eū
omīa mala et afflictōes ita vt di
cat in illa die· Vere q̄ꝛ nō eſt de⁹
mecū: inuenerūt me hec mala· Ego
aūt abſcondā ⁊ celabo faciē meā
i die illo ppter omīa mala q̄ fecit
q̄ꝛ ſecutus ē deos alienos · Nunc
itaqꝫ ſcribite vobis canticū iſtud
⁊ docete filios iſrahel vt memorit̄
teneant ⁊ ore decantēt et ſit mihi
carmē iſtud ꝓ teſtimonio inter fi
lios iſrahel· Introducā em̄ eum
in terrā ꝓ qua iuraui patrib⁹ ei⁹
lacte ⁊ melle manantem· Cumqꝫ
ꝯmederint et ſaturati craſſiqꝫ fue
rint: auertent ad deos alienos ⁊
ſeruient eis: detrahentqꝫ mihi et
irritū facient pactū meū· Poſtq̄ꝫ
inuenerint eū mala multa ⁊ affli
ctiones: reſpondebit ei canticum
iſtud ꝓ teſtimonio qd nulla dele
bit obliuio ex ore ſemīs tui Scio
em̄ cogitaciones eius q̄ facturus
ſit hodie anteq̄ꝫ itroducā eū i trā
quā ei pollicit⁹ ſū Scripſitqꝫ moy
ſes canticū et docuit filios iſrahel
Precepitqꝫ dn̄s ioſue filio nun ⁊
ait· Confortare ⁊ eſto robuſtus
Tu em̄ introduces filios iſrahel
in terrā quā pollicit⁹ ſū ⁊ ego ero
tecū· Poſtq̄ꝫ g° ſcripſit moyſes
v̄ba legis huius in volumīe atqꝫ

ↄpleuit: precepit leuitis qui porta
bant archā federis domini dicēs.
Tollite librū iſtū ⁊ ponite eū in la
tere arche federis dn̄i dei veſtri ut
ſit ibi contra te in teſtimonium.
Ego eni ſcio ↄtencōem tuā ⁊ cer
uicē tuā duriſſimā. Adhuc viuēte
me ⁊ īgrediēte vobiſcū ſemp ↄtē
tioſe egiſtis ↄtra dn̄m: quanto
magis cū mortuꝰ fuero. Congre
gate ad me ōnes maiores natu p
tribꝰ vr̄as atq; doctores: ⁊ loq̄r au
dientibꝰ eis ſermōes iſtos ⁊ inuo
cabo ↄtra eos celū ⁊ terrā. Noui
enim ꝙ poſt mortē meā iniq̄ age
tis ⁊ declinabitis cito de via quā
precepi vobis ⁊ occurrent vobis
mala in extremo tpe qn̄ feceritis
malū in ↄſpectu dn̄i ut irritetis
eū p opera manuū veſtrarū. Locu
tus eſt ergo moyſes audiēte vni
uerſo cetu iſrl̄ verba carminis hu
ius ⁊ ad finē vſq; ↄpleuit.

Ca. xxxii.

Audite celi que
loquor audiat terra verba
oris mei. Concreſcat in pluuiā do
ctrina mea: fluat ut ros eloquiū
meū. Quaſi ymber ſup herbam ⁊
quaſi ſtille ſup gramina: q̄ꝛ nomē
dn̄i inuocabo. Date magnificētiā
deo noſtro. dei pfecta ſunt opa: et
ōnes vie eius iudicia. Deꝰ fidelis
⁊ abſq; vlla iniq̄tate iuſtꝰ ⁊ rectꝰ.
Peccauerūt ei nō filij eius in ſor
dibus. Generacō praua atq; puer
ſa. hecine reddis dn̄o populo ſtul
te ⁊ inſipiens. Nunquid non ipſe ē
pater tuꝰ qui poſſedit te ⁊ fecit et
creauit te. Memēto dierū antiq̄
rum cogita gn̄acōes ſingulas. In
terroga prēm tuū ⁊ annūciabit
tibi maiores tuos ⁊ dicent tibi.

Quando diuidebat altiſſimꝰ gen
tes quādo ſeparabat filios adā
conſtituit terminos populorū iux
ta numerū filiorū iſrl̄. Pars autē
dn̄i populꝰ eius: iacob funiculus
hereditatis eius. Inuenit eū in ter
ra deſerta: in loco horroris ⁊ vaſte
ſolitudis. Circūduxit eū ⁊ docuit
⁊ cuſtodiuit q̄ſi pupillā oculi ſui.
Sicut aq̄la puocans ad volandū
pullos ſuos ⁊ ſup eos volitans.
Expādit alas ſuas ⁊ aſſumpſit
eū atq; portauit in humeris ſuis.
Dn̄s ſolus dux eius fuit ⁊ nō erāt
cū eo deus alienus. Conſtituit eū
ſup excelſam terrā ut comederet
fructꝰ agrorum. Ut ſugeret mel de
petra oleūq; de ſaxo duriſſimō. Bu
tirū de armento ⁊ lac de ouibꝰ cū
adipe agnorū ⁊ arietum filiorum
baſan. Et hircos cū medulla triti
ci ⁊ ſanguinē vue biberent mera
ciſſimū. Incraſſatus eſt dilectus
⁊ recalcitrauit incraſſatus impi
guatus dilatatꝰ. Dereliquit deū
factorem ſuum ⁊ receſſit a deo ſalu
tari ſuo. Prouocauerunt eum in
dijs alienis ⁊ in abhominacioni
bus ad iracundiam concitauerūt.
Imolauerunt demonijs ⁊ non deo
dijs quos ignorabant. Noui re
centeſq; venerunt quos non colu
erunt patres eorum. Deum qui te
genuit dereliquiſti ⁊ oblitus es
domini creatoris tui. Vidit domi
nꝰ ⁊ ad iracundiā ↄcitatꝰ eſt: q̄ꝛ
puocauerūt eū filij ſui ⁊ filie. Et ait
abſcondā faciē meā ab eis ⁊ ↄſi
derabo nouiſſima eorū. Generacō
enim peruerſa eſt et infideles fi
lij. Ipſi me prouocauerunt in eo
qui nō erāt deus ⁊ irritauerunt in

vanitatibꝰ ſuis. ⁊ · Et ego ꝓuoca
bo eos in eo q̄ nō eſt ꝑpls ⁊ ī gēte
ſtulta irritabo illos · Ignis ſuccē
ſus ē in furore meo ⁊ ardebit vſqꝫ
ad īferni nouiſſima Deuorabitqꝫ
terrā cū germine ſuo ⁊ montiū fū
damenta cōburet · Congregabo
ſup eos mala et ſagittas meas
cōplebo in eis · Conſument̄ fame
⁊ deuorabūt eos aues morſu ama
riſſimo · Dentes beſtiaꝝ immittā
in eos cū furore trahentiū ſup ter
rā atqꝫ ſerpentiū Foris vaſtabit
eos gladius ⁊ intus pauor iuue
nē ſimul ac v̓ginē lactentē cū ho
mine ſene Et dixi · Vbinam ſūt.
Ceſſare faciam ex hominibꝰ me
moriā eoꝝ · Sed ꝓpter irã inimi
corū diſtuli ne forte ſupbirēt ho
ſtes eoꝝ · Et dicerent manus nrā
excelſa ⁊ nō dn̄s fecit hec omnia
Gens abſqꝫ ꝯſilio ē et ſine prudē
tia vtinā ſaperent ⁊ intelligerent
ac nouiſſima ꝓuiderent · Quomō
pſequebat̄ vnus mille ⁊ duo fu
garent decē milia. Nonne ideo ꝙ
deus ſuus vendidit eos ⁊ dn̄s cō
cluſit illos. Non em̄ ē deus nr̄ vt
deus eoꝝ ⁊ inimici nr̄i ſūt iudices
De vinea zodomoꝝ vinea eorum
et de ſuburbanis gomorre · Vua
eoꝝ vua fellis ⁊ botri amariſſimi
Fel draconū vinū eoꝝ ⁊ venenū
aſpidū inſanabile Nonne hec cō
dita ſūt apud me et ſignata ī the
ſauris meis. Mea eſt vltio ⁊ ego
retribuā eis in tēpore vt labatur
pes eoꝝ · Iuxta ē dies ꝑdicōis ⁊
adeſſe feſtinant tēpora · Iudica
bit dn̄s ꝑplm ſuū et in ſeruis ſuis
miſerebit̄ · Videbit ꝙ infirmata
ſit manus et clauſiqꝫ defecerunt

reſidui qꝫ cōſumpti ſūt · Et dicent.
Vbi ſūt dij eorū in quibus habe
bant fiduciā. De quoꝝ victimis
comedebāt adipes ⁊ bibebant vi
nū libaminū Surgāt ⁊ opitulēt̄
vobis ⁊ in neceſſitate vos ꝓtegāt
Videte ꝙ ego ſim ſolus et nō ſit
alius deus p̄ter me · Ego occidã
⁊ ego viuere faciā percutiam ⁊ ego
ſanabo et nō ē qui de manu mea
poſſit eruere · Leuabo ad celū ma
nū meā ⁊ dicā viuo ego in etn̄ū
Si acuero vt fulgur gladiū meū
⁊ arripuerit iudiciũ manꝰ mea
Reddam vltionē hoſtibus meis
⁊ hijs q̄ oderūt me retribuā · Ine
briabo ſagittas meas ſanguine
⁊ gladius meꝰ deuorabit carnes
De cruore occiſoꝝ ⁊ de captiuita
te nudati inimicoꝝ capitis · Lau
date gentes ꝑplm eius ꝙ ſāgui
nem ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet̄ · Et vin
dictā retribuet in hoſtes eoꝝ ⁊ ꝓ
picius erit terre populi ſui Venit
ergo moyſes ⁊ locutus ē omnia
verba cantici huius in auribꝰ po
puli ipē ⁊ ioſue filius nun Cōple
uitqꝫ omīs ſmones iſtos loquēs
ad vniuſū iſrahel et dixit ad eos
Ponite corda vr̄a ī omnia verba
mea q̄ ego teſtificor vobis hodie
vt mādetis ea filijs veſtris cuſto
dire ⁊ facē et implere vniuſa que
ſcripta ſūt in volumīe legis huiꝰ
ꝙ nō incaſſum p̄cepta ſūt vobis
ſed vt ſinguli in eis viuerēt que
facientes longo tēpore pſeueretis
ī terra ad quā iordane trāſmiſſo
īgredimini poſſidendā · Locutꝰqꝫ
ē dn̄s ad moyſen in eadẽ die di
cens Aſcende in montẽ iſtū aba
rim id eſt tranſitū in montē nebo

qui eſt in terra moab cōtra iherī
cho ⁊ vide terrā chanaan quam
ego tradā filijs iſrahel obtinēdā
⁊ morere in monte. Quē oſcēdens
iūgeris populis tuis ſicut mortuꝰ
eſt aaron fratᷓ tuus in mōte hor ⁊
appoſitꝰ populꝰ ſuis. q̄ꝛ p̄uaricati
eſtis ꝯtra me ī medio filioꝝ iſrl
ad aquas ꝯtradictōis in cades
deſerti ſyn: ⁊ non ſanctificaſtis
me inter filios iſrl. Ecōtra videb
eam ⁊ nō ingredieris in eā quaꝫ
ego dabo filijs iſrl. ¶ Ca. xxxiij.

Hec eſt bñdictō qua bñdixit
moyſes homo dei filios iſrl
ante morteꝫ ſuā. Et ait. Dñs de ſy
na venit ⁊ de ſeir ortus eſt nobis
Apparuit de mōte pharan ⁊ cum
eo ſanctoꝝ milia. In dextra eiꝰ ig
nea lex dixerit populos. Omēs ſā
cti in manu illiꝰ ſunt: ⁊ qui appro
pinquāt pedibꝰ eius accipient de
doctrina illiꝰ. Legem precepit no
bis moyſes: hereditatē multitudi
nis iacob. Erit apud rectiſſimum
rex ꝯgregatis pñcipibꝰ populi cū
tribubꝫ iſrahel Viuat ruben ⁊ nō
moriatur ⁊ ſit paruus in nūero.
Hec eſt iude bñdictio. Audi dñe
vocem iude ⁊ ad populū ſuum in
troduc eum. Manꝰ eius pugñbūt
p eo ⁊ adiutoꝛ illius cōtra aduer
ſarios eius erit. Leuiq̄ꝫ ait. Per
fectio tua ⁊ doctrina tua a viro ſā
cto tuo quē pbaſti in temptacōe
⁊ iudicaſti ad aquas cōtradicti
onis. Qui dixit patri ſuo ⁊ matri
ſue neſcio vos et fratribꝰ ſuis ig
noro illos ⁊ neſcierūt filios ſuos
Hij cuſtodierūt eloquium tuum
⁊ pactum tuū ſeruauerūt iudicia
tua o iacob ⁊ legem tuā o iſrahel

Ponent thimiama in furore tuo
⁊ holocauſta ſup altarē tuū. Bene
dic domine fortitudini eiꝰ ⁊ opera
manuū illius ſuſcipe. Percute dor
ſa inimicoꝝ eius ⁊ q̄ oderunt euꝫ
non cōſurgant. Et beniamin ait.
Amantiſſimꝰ domini habitabit
confidēter in eo quaſi ī thalamo
tota die morabitur: ⁊ inter hume
ros illius requieſcꝫ. Ioſeph quo
q̄ꝫ ait. De bñdictōe domini terra
eius de pomis celi ⁊ rore atq̄ꝫ abiſ
ſo ſubiacente. De pomis fructuuꝫ
ſolis ac lune. de vertice antiquoꝝ
montium. de pomis collium eter
norū: ⁊ de frugibus terre ⁊ de ple
nitudine eius. Benedictō illius
qui apparuit in rubo veniat ſuper
caput ioſeph ⁊ ſup verticeꝫ naza
rei inter fratres ſuos. Quaſi p̄mo
geniti thauri pulchritudo eius:
cornua rinocerotis cornua illius
In ipſis ventilabit gētes vſq̄ꝫ ad
terminos terre. Hee ſunt multitu
dines ephraim ⁊ hec milia manaſ
ſe. Et zabulon ait. Letare zabulō
in exitu tuo ⁊ yſachar in taberna
culis tuis. pplos vocabūt ad mō
tē ibi imolabūt victimas iuſticie
Qui inūdacōem maris quaſi lac
ſugēt ⁊ theſauros abſcōditos are
narū Et gad ait. Bñdictꝰ in latitu
dine gad. Quaſi leo requieuit cepit
q̄ꝫ brachiū ⁊ verticē. Et vidit prin
cipatū ſuū q̄ꝛ in pte ſua doctoꝛ eēt
repoſitꝰ q̄ fuit cū pñcipibꝰ populi
⁊ fecit iuſticias dñi ⁊ iudiciū ſuū
cū iſrl. Dan q̄ꝫ ait. Dan catulꝰ leo
nis fluet largiꝰ de baſan. Et nep
tali dixit. Neptalim abūdantia p
fruetur ⁊ plenꝰ erit bñdictōibꝰ dñi
Mare et meridiem poſſidebit.

Aſerq; ait· Bñdict⁹ in filijs aſer·
Sit placẽs fribus ſuis ⁊ intiguat
in oleo pedẽ ſuũ· Ferꝝ et es calcia
mentũ ei⁹· Sic dies iuuẽtutis tue:
ita ⁊ ſenectus tua· Non eſt alius
ut de⁹ rectiſſim⁹· Aſcẽſor celi auxi
liator tuus· Magñficẽtia ei⁹ diſcur
rũt nubes· habitaculũ ei⁹ ſurſũ ⁊
ſbter brachia ſempit̃na· Eiciet a
fatie tua inimicũ dicetq; cõterere·
Habitabit iſrł cõfidẽter ⁊ ſolus·
Ocul⁹ iacob in terra frumẽti ⁊ vi
ni: celiq; caligabũt rore· Beatus
tu iſrł· Quis ſilis tui: popule qui
ſaluaris in dño· Scutũ auxilij tui
⁊ gladi⁹ glr̃ie tue· Negabũt te ini
mici tui ⁊ tu eoꝝ colla calcabis·

Ascendit ergo ¶ Ca·xxxiiij·
moyſes de cãpeſtrib; moab
ſu p montẽ nebo i verticẽ phaſga
cõtrã iericho oñditq; ei dñs omẽ;
terrã galaad vſq; dan ⁊ vniũſũ
neptalim terrãq; ephraim ⁊ ma
naſſe ⁊ omẽ; terrã vſq; ad mare
nouiſſimũ ⁊ auſtralẽ ptẽ; et lati
tudinẽ; cãpi iericho ciuitatis pal
marũ vſq; ſegor· Dixitq; dñs ad
eũ· Hec eſt terra p q̃ iuraui abra
ham yſaac ⁊ iacob dicẽs Semini
tuo dabo eã· Vidiſti eã ocul̃ tuis
⁊ nõ trãſibis ad illã· Mortuuſq; ẽ
ibi moyſes ſeru⁹ dñi in terra mo
ab iubẽte dño ⁊ ſepeliuit eũ ĩ val
le terre moab cõtrã phogor et non
ↄgnouit hõ ſepulchꝝ ei⁹ vſq; in
pñtẽ; diẽ· Moyſes centũ ⁊ vigin
ti annoꝝ erat qñ mortu⁹ ẽ· Nõ ca
ligauit ocul⁹ ei⁹ nec dentes illius
moti ſũt Fleuerũtq; eũ filij iſrł in
campeſtrib⁹ moab trigita dieb⁹
⁊ cõpleti ſũt dies planctus lugen
tiũ moyſen· Joſue vero fili⁹ nun

repletꝰ ẽ ſpũ ſapiẽtie· q̃z moyſes
poſuit ſup eũ man⁹ ſuas Et obedi
erũt ei filij iſrł feceruntq; ſicut p̃ce
pit dñs moyſi· Et nõ ſurrexit pro
pħa vltra in iſrł ſic moyſes quẽ
noſſet dñs fatie ad fatiẽ in oĩb⁹
ſignis atq; portẽtis q̃ p eũ miſit
ut faceret in terra egipti pharao
ni ⁊ oĩb⁹ ſeruis eius vniũſeq; ter
re illi⁹ ⁊ cũctam manũ robuſtam
mĝnaq; mirabilia que fecit moy
ſes coram vniuerſo iſrahel·

¶ Explicit deuteronomiũ· Inci
pit plogus beati Jeronimi
preſbiteri in librum Joſue·

Tandē; finito penta
theuco moyſi velut
grandi fenore libe
rati ad iheſũ filium
naue manum mitti
mus quẽ hebrei ioſue bẽnun id ẽ
ioſue filiũ nun vocãt ⁊ ad iudicũ
libꝝ quem ſopthim appellãt· ad
ruthq; ⁊ heſter quos ĩiſdem noi
bus efferũt· Monemuſq; lectorẽ
ut ſiluam hebraicoꝝ nominũ et
diſtinctõnes p mẽbra diuiſas di
ligẽs ſcriptura ↄſeruet ne ⁊ nr̃ la
bor ⁊ illi⁹ ſtudiũ pereat Et ut in p̃
mis qđ ſepe teſtat⁹ ſũ ſciat me nõ
in rephenſionẽ veteꝝ noua cudẽ
ſicut amici mei criminãtur· ſꝫ p vi
li portione offerre lingue mee hoi
bus· quos tñ noſtra delectãt ut p
grecoꝝ exaploys que ⁊ ſũptu et
labore maximo indigẽt: editõnẽ;
nr̃a; habeãt· Et ſicubi in antiquo
rũ voluminũ lectõne dubitarint:
hec illis ↄferẽtes inueniãt qđ req
rũt Maxime cũ apud latinos tot